คู่มือสำหรับเด็ก เพื่อเข้าใจ พระลักษณะของพระเจ้า

เควิน เจ. มัลลินส์

คู่มือสำหรับเด็ก

เพื่อเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้า

เควิน เจ. มัลลินส์

fatheroflove-thailand.com

คู่มือสำหรับเด็ก
เพื่อเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้า

The Children's Guide to Understanding the Character of God

เขียนโดย เควิน เจ. มัลลินส์ (Kevin J. Mullins)

พิมพ์ครั้งแรก กุมภาพันธ์ 2021 · ฉบับภาษาอังกฤษปรับปรุง ตุลาคม 2022
ฉบับภาษาไทยปรับปรุงใหม่ ตุลาคม 2026

จัดพิมพ์โดย

เว็บไซต์: fatheroflove-thailand.com

ข้อพระคัมภีร์ในเล่มนี้เรียบเรียงเป็นภาษาไทยง่าย ๆ สำหรับเด็ก ตามถ้อยคำที่ผู้เขียนใช้ในต้นฉบับภาษาอังกฤษ โดยเทียบกับพระคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่ายและฉบับมาตรฐาน ตัวหนาสีน้ำเงินในข้อพระคัมภีร์เป็นการเน้นของผู้เขียน ส่วนข้อความในวงเล็บเป็นคำอธิบายเพิ่มเติม

สารบัญ

บทนำ – ถึงคุณพ่อคุณแม่และผู้ปกครอง 1
พระเยซูจะทำอย่างไร? 2
จงรักศัตรูของเธอ 4
พระเจ้าคือความรัก 10
น้ำท่วมโลกกับพระลักษณะของพระเจ้า 17
ภัยพิบัติในอียิปต์กับพระลักษณะของพระเจ้า 36
ความโกรธกับพระลักษณะของพระเจ้า 40
งูพิษกับพระลักษณะของพระเจ้า 46
บทสรุป 50
เกมค้นหาคำ 53

เกี่ยวกับผู้เขียน

เควิน เจ. มัลลินส์ รักความจริงในพระคัมภีร์ที่พระเยซูเปิดเผยให้เห็น เขาเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งที่รักเด็ก ๆ และอยากเห็นพวกเขาเติบโตอย่างดี สิ่งที่เขาให้ความสำคัญที่สุดคือ การแสดงให้เห็นพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า และลบล้างคำโกหกของศัตรู เควินอาศัยอยู่ที่รัฐเมน สหรัฐอเมริกา มีลูกสามคน สองคนโตแล้ว คือไอแซกและเฮลีย์ ส่วนคนเล็กคือเอเลียนา

บทนำ – ถึงคุณพ่อคุณแม่และผู้ปกครอง

ทำไมคนจำนวนมากจึงสับสนเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า? ผมเชื่อว่าปัญหาอยู่ที่ความเข้าใจของเราว่า ควรอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ **อย่างไร** จึงจะถูกต้อง

เราควรอ่านพระคัมภีร์ตามตัวอักษรไหม? ควรอย่างยิ่ง! แต่ขอให้สังเกตว่า เราต้องพิจารณาพระคัมภีร์ **ทั้งเล่ม** ไม่ใช่เพียงข้อเดียว ข้อหนึ่งอาจพูดไว้แบบหนึ่ง แต่อีกข้อหนึ่งที่พูดเรื่องเดียวกัน อาจใช้ถ้อยคำต่างออกไปเล็กน้อย เมื่อเรารวบรวมข้อพระคัมภีร์หลาย ๆ ตอนที่พูดถึงเรื่องเดียวกันมาเปรียบเทียบกัน เราจึงจะรู้ว่าเราได้ความจริงแล้ว

การสอนลูกให้รู้วิธีอ่านและศึกษาพระคัมภีร์เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เด็กจำนวนมากเติบโตขึ้นมาโดยได้อ่านและได้ยินเรื่องพระเจ้าที่ขัดแย้งกันเอง พอโตขึ้น พวกเขาก็เริ่มอ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่ดูเหมือนจะยืนยันว่า พระเจ้าเป็นผู้ปกครองที่โหดร้ายและชอบแก้แค้น ซึ่งฆ่าคนนับไม่ถ้วนเพียงเพราะพวกเขาไม่ทำตามที่พระองค์สั่ง ความคิดเช่นนี้มักทำให้พวกเขาเลิกเชื่อว่ามีพระเจ้า

ทุกวันนี้ทั่วโลกมีการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ในเรื่องนี้ และเป็นเรื่องที่ต้องทำให้ชัดเจนก่อนที่พระเยซูจะกลับมาอีกครั้ง ผู้คนจำนวนมากกำลังเข้าใจพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าได้ถูกต้องมากขึ้น จึงมีผู้เรียกร้องกันมากให้เขียนและอธิบายความจริงที่งดงามนี้สำหรับลูกหลานของเรา หนังสือเล่มนี้จึงเกิดขึ้นด้วยเหตุนี้

ผมอธิษฐานอย่างจริงใจว่า ไม่เพียงลูกคนโตของคุณจะได้รับพรเมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้ แต่ตัวคุณเองก็จะได้รับพรด้วย ขณะที่คุณอ่านให้ลูกตัวน้อยที่รักฟัง หากคุณอยากเข้าใจเรื่องเหล่านี้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เชิญอ่านหนังสือเล่มอื่น ๆ ของเราได้ที่ fatheroflove-thailand.com

ผมอธิษฐานขอให้หนังสือเล่มเล็กนี้เป็นเครื่องมือที่ดี ช่วยให้ลูกของคุณมีความรักที่หยั่งรากลึกต่อพระบิดาในสวรรค์ ผู้ที่ห่วงใยพวกเขาอย่างสุดหัวใจ และสร้างพวกเขามาเพื่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่

เควิน เจ. มัลลินส์

พระเยซูจะทำอย่างไร?

เมื่อเธอนึกถึงพระเยซู เธอนึกถึงคำว่าอะไรบ้าง? ใจดี? รักคนอื่น? อ่อนโยน? ให้อภัย? หรือห่วงใย?

ทีนี้ลองนึกถึงพระเจ้าพระบิดาของเราในสวรรค์บ้าง เธอจะนึกถึงคำเดียวกันไหม? หรือคนละคำ? เธอคิดว่าพระเจ้าทำอะไรต่างไปจากพระเยซูพระบุตรของพระองค์หรือเปล่า?

วันหนึ่ง เพื่อนของพระเยซูคนหนึ่งชื่อฟีลิป ขอให้พระองค์แสดงให้พวกเขาเห็นว่าพระบิดาเป็นอย่างไร พระเยซูตอบว่า

> “ฟีลิปเอ๋ย เราอยู่กับพวกเธอมานานขนาดนี้แล้ว เธอยังไม่รู้จักเราอีกหรือ? **คนที่เห็นเราก็เห็นพระบิดาแล้ว** เธอพูดได้อย่างไรว่า ‘ขอให้พวกเราเห็นพระบิดาเถิด’?”
>
> *— ยอห์น 14:9*

นี่คือความจริงที่สำคัญ **มาก** พระบิดาในสวรรค์ไม่ได้ทำอะไรต่างไปจากพระเยซูเลย

นี่เองคือเหตุผลที่พระเยซูมาในโลกนี้ พระองค์มาเพื่อแสดงให้เราเห็นว่าพระบิดาเป็นอย่างไร

คืนหนึ่งขณะที่พระเยซูอธิษฐาน พระองค์พูดกับพระบิดาว่า

> “ข้าพเจ้า **ทำให้พระองค์ได้รับเกียรติ** ในโลกนี้แล้ว เพราะข้าพเจ้าทำงานที่พระองค์มอบหมายให้ทำจนสำเร็จแล้ว”
>
> *— ยอห์น 17:4*

พระเยซูหมายความว่าอย่างไร เมื่อพูดว่าพระองค์ทำให้พระบิดา “ได้รับเกียรติ”? พระองค์หมายความว่า พระองค์แสดงให้เราเห็นว่าพระบิดาเป็นอย่างไร ทุกสิ่งที่พระเยซูพูดและทำ ล้วนบอกเราว่าพระบิดาเป็นอย่างไร

เธอเคยเห็นตัวอักษรภาษาอังกฤษสี่ตัวนี้ไหม — WWJD? ตัวอักษรสี่ตัวนี้ย่อมาจากคำถามหนึ่ง เธอรู้ไหมว่าคำถามนั้นคืออะไร? คำถามนั้นคือ What Would Jesus Do? แปลว่า “พระเยซูจะทำอย่างไร?”

> *ในหลายประเทศ เด็กคริสเตียนสวมสายรัดข้อมือที่มีตัวอักษร WWJD เพื่อเตือนตัวเองให้ถามคำถามนี้ก่อนจะตัดสินใจทำอะไร*

หลายคนถามคำถามนี้เมื่อต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญ

ถ้ามีใครทำไม่ดีกับเธอ เธอควรทำอย่างไร? นี่แหละคือตอนที่หลายคนถามคำถามนั้น — พระเยซูจะทำอย่างไร?

แล้วถ้ามีใครทำไม่ดีกับพระเยซูล่ะ? พระองค์จะอยากทำร้ายคนนั้นไหม? จะพูดคำหยาบตอบกลับไหม? จะอยากสู้กับเขาไหม?

เธอรู้ไหมว่ามีหลายครั้งที่ผู้คนทำไม่ดีกับพระเยซู? ผมคิดว่าเราน่าจะมาดูเรื่องเหล่านั้นสักสองสามเรื่อง เพื่อจะได้รู้คำตอบจริง ๆ ว่า พระเยซูจะทำอย่างไร?

จงรักศัตรูของเธอ

สมัยนั้นมีผู้นำศาสนาหลายคนไม่ชอบสิ่งที่พระเยซูสอน พวกเขาไม่พอใจมากที่ผู้คนพากันไปหาพระเยซู เพื่อถามคำถามเรื่องพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ พวกเขาอยากให้ผู้คนมาถามพวกเขาแทน

พวกเขาจึงหาทางกำจัดพระเยซู และวางแผนจับกุมพระองค์

> *ผู้นำศาสนาที่พูดถึงนี้คือพวกปุโรหิตและอาจารย์สอนศาสนาของชาวยิว พวกเขาเป็นผู้มีอำนาจในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม*

คืนหนึ่ง ขณะที่พระเยซูอยู่กับเพื่อนสนิท ผู้นำเหล่านั้นกับทหารโรมันมาจับพระองค์ไป

เปโตร เพื่อนคนหนึ่งของพระเยซู โกรธมาก เขาจึงชักดาบออกมาฟันหูของชายคนหนึ่งขาด! โอ๊ย!

เธอคิดว่าพระเยซูพูดกับเปโตรว่าอย่างไร? พระองค์พูดว่า “เก่งมากเปโตร!” หรือเปล่า? พระเยซูพอใจไหม ที่เพื่อนของพระองค์ช่วยพระองค์แบบนี้?

ไม่เลย

ชายที่ถูกฟันหูขาดชื่อมัลคัส เมื่อพระเยซูเห็นว่ามัลคัสเจ็บและเสียใจ พระองค์ก็เอื้อมมือไปแตะตรงที่เคยเป็นหูของเขา แล้วรักษาเขาให้หาย พระเยซูให้หูใบใหม่กับมัลคัส!

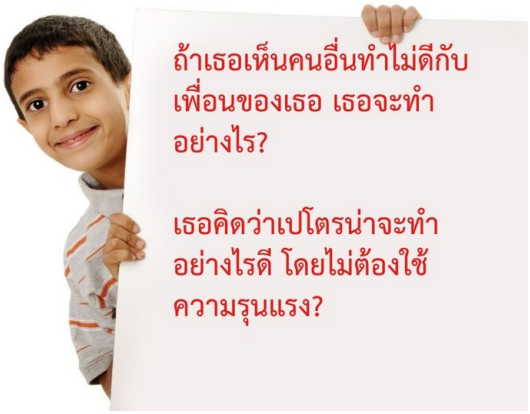
มาอ่านเรื่องนี้จากพระคัมภีร์กันเถอะ

> เมื่อพวกสาวกเห็นว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาก็ถามว่า “องค์เจ้าชีวิต ให้พวกเราใช้ดาบสู้ไหม?” แล้วเปโตรก็ฟันมัลคัส คนรับใช้ของหัวหน้าปุโรหิต ถูกหูข้างขวา

ขาด พระเยซูพูดกับเปโตรว่า **“พอแล้ว เก็บดาบเสีย”** แล้วพระองค์ก็แตะหูของคนนั้น และรักษาให้หาย

— ลูกา 22:49-51; ยอห์น 18:10

ว้าว! ถึงแม้คนพวกนั้นมาเพื่อจับพระองค์ พระเยซูก็ยังเมตตาพวกเขา มัลคัสมาเพื่อทำร้ายพระเยซู แต่พระเยซูกลับรักษาเขาให้หาย

พระเยซูรู้ว่าการทำดีกับคนที่ทำไม่ดีกับเรานั้น ไม่ใช่เรื่องที่เราทำได้เองตามธรรมชาติ เพราะอย่างนี้เราจึงต้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์

เมื่อมีใครทำไม่ดีกับเธอ ลองอธิษฐานขอให้พระเยซูเข้ามาอยู่ในใจเธอ แล้วเธอจะปฏิบัติต่อคนอื่นได้อย่างที่พระองค์ทำ

อ่านสิ่งที่พระเยซูพูดต่อไปนี้ให้ดี

พวกเธอได้ยินคำที่ว่า “จงรักเพื่อนบ้านของเธอ และเกลียดชังศัตรูของเธอ”

— มัทธิว 5:43

เดี๋ยวก่อน! หยุดตรงนี้สักครู่ เธอเคยได้ยินใครพูดแบบนี้ไหม? เธออาจไม่เคยได้ยินใครพูดออกมาตรง ๆ แต่หลายคนก็ทำแบบนี้จริง ๆ

รักคนที่เป็นเพื่อนของเรานั้นง่าย แต่รักคนที่เป็นศัตรูของเรานั้นยาก โดยเฉพาะคนที่คอยแกล้งเราอยู่เสมอ

เธอนึกถึงใครสักคนที่ทำไม่ดีกับเธอได้ไหม? บางทีเขาอาจหัวเราะเยาะเธอ หรือผลักเธอ

มาอ่านกันต่อ ดูสิว่าพระเยซูพูดอย่างไร เรื่องการปฏิบัติต่อคนที่ทำไม่ดีกับเรา

> แต่เราบอกพวกเธอว่า **จงรักศัตรูของเธอ และอธิษฐานเผื่อคนที่ทำไม่ดีกับเธอ** แล้วพวกเธอจะทำเหมือนอย่างพระบิดาของเธอในสวรรค์
>
> *— มัทธิว 5:44-45*

น่าทึ่งใช่ไหม? พระเยซูบอกให้เรารักศัตรู และอธิษฐานเผื่อคนที่ทำไม่ดีกับเรา ถึงเขาจะทำไม่ดีกับเรา เราก็ยังต้องรักเขาอยู่ดี ไม่ว่าเขาจะทำหรือพูดอะไรก็ตาม

“แต่ทำไมเราต้องอธิษฐานเผื่อเขาด้วยล่ะ?” เธออาจถาม “เขาไม่ใช่คนที่ต้องการความช่วยเหลือสักหน่อย”

เป็นคำถามที่ดีมาก ดูเผิน ๆ แล้ว คนที่ถูกผลักและถูกหัวเราะเยาะน่าจะเป็นคนที่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่า

แต่ลองคิดอีกแบบหนึ่ง ถ้ามีคนหัวเราะเยาะเธอเพียงเพราะเธอทำอะไรผิดพลาด เธอแค่ไม่สนใจแล้วเดินหนีไปก็พอ หรือเธออาจลองหัวเราะไปกับเขาด้วยก็ได้ พอเขาเห็นว่าเธอไม่เดือดร้อน ส่วนใหญ่เขาก็จะหยุดเอง

เด็กที่หัวเราะเยาะและทำไม่ดีกับคนอื่นนั้น บางทีการจะใจดีกับใครสักคนอาจเป็นเรื่องยาก **มาก** สำหรับเขา บางทีที่บ้านของเขาอาจมีคนทำไม่ดีกับเขาอยู่ตลอด และเขารู้จักแต่วิธีนี้วิธีเดียว

ถ้าเธอคิดดี ๆ จะเห็นว่า คนที่ทำไม่ดีกับคนอื่นนั่นแหละ คือคนที่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่า

ยิ่งเขาทำไม่ดีมากเท่าไร เขายิ่งต้องการให้พระเยซูช่วยมากเท่านั้น ดังนั้นจงอธิษฐานเผื่อเขา อธิษฐานเผื่อเขาเพราะเธอรักและห่วงใยเขา แม้เขาจะทำไม่ดีกับเธอก็ตาม

แล้วพระเยซูรักคนที่ทำไม่ดีกับพระองค์ไหม? พระองค์อธิษฐานเผื่อพวกเขาไหม? อธิษฐานสิ!

หลังจากคนพวกนั้นจับพระเยซูไป พวกเขาหัวเราะเยาะพระองค์ ถ่มน้ำลายรดพระองค์ และตอกตะปูที่มือและเท้าของพระองค์ติดกับไม้กางเขน

แล้วพระเยซูอธิษฐานเผื่อพวกเขาไหม? พระองค์อธิษฐาน

เมื่อมาถึงที่ซึ่งเรียกว่า “กะโหลกศีรษะ” พวกเขาก็ตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขน ... พระเยซูอธิษฐานว่า **“พระบิดาขอยกโทษให้พวกเขา** เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่”

— ลูกา 23:33-34

อีกไม่กี่ชั่วโมงพระเยซูก็จะตายบนไม้กางเขนแล้ว แต่พระองค์ยังรู้ว่า คนที่ทำไม่ดีกับพระองค์นั่นแหละ คือคนที่ต้องการความช่วยเหลือจริง ๆ พระองค์จึงอธิษฐานเผื่อพวกเขา

พระเยซูรู้ว่าพระบิดาทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากความตายได้ พระองค์ไว้วางใจพระบิดา และอธิษฐานให้คนอื่นไว้วางใจพระบิดาด้วย

แต่คนที่ทำไม่ดีกับพระเยซูไม่ได้รักพระองค์หรือพระบิดาเลย พวกเขาไม่อยากเกี่ยวข้องกับข่าวสารแห่งความรักของทั้งสองพระองค์ พระเยซูเสียใจแทนพวกเขา พระองค์รู้ว่าพระบิดายกโทษให้ทุกคนแล้ว แม้แต่คนพวกนี้ที่กำลังทำไม่ดีกับพระองค์ พระองค์จึงอธิษฐานขอให้พวกเขายอมรับการยกโทษนั้น และได้รู้จักความสุขของการเป็นลูกของพระเจ้า ผู้ที่รักเราไม่ว่าเราจะทำผิดอะไรมาก็ตาม

เมื่อไรที่เธอรู้สึกเสียใจเพราะทำอะไรผิดไป ให้จำถ้อยคำของพระบิดาในสวรรค์ไว้

“เรารักเธอด้วยความรักนิรันดร์ เราจึงยังคงแสดงความรักมั่นคงต่อเธอตลอดไป”

— เยเรมีย์ 31:3

ความรักที่พระเจ้ามีต่อเธอเป็นความรัก “นิรันดร์” คำนี้หมายความว่า **ไม่มีวันสิ้นสุด**

อย่าลืมจุดสำคัญที่สุดที่พระเยซูพูดไว้ก่อนหน้านี้ พระองค์พูดว่า เมื่อเรารักศัตรูและอธิษฐานเผื่อเขา “พวกเธอจะทำเหมือนอย่างพระบิดาของเธอในสวรรค์”

เธอเห็นไหมว่านี่หมายความว่าอย่างไร? ถ้าการรักศัตรูทำให้เราเหมือนพระบิดา นั่นก็แปลว่า พระเจ้าเองก็รักศัตรูของพระองค์ พระองค์ยังคงรักคนที่ไม่รักพระองค์ตอบ

พระเยซูพูดต่อไปว่า

> ถ้าเธอทำดีเฉพาะกับคนที่ทำดีกับเธอ พระเจ้าจะพอใจหรือ? แม้แต่คนที่ไม่รักพระเจ้าก็ทำดีกับคนที่ทำดีกับเขา ... **จงรักศัตรูของเธอและทำดีกับเขา** ... แล้วเธอจะเป็นลูกของพระเจ้าในสวรรค์ เพราะ **พระองค์เมตตาแม้แต่กับคนอกตัญญูและคนใจร้าย** จงอ่อนโยน รักและเมตตา เหมือนอย่างที่พระบิดาของเธออ่อนโยน รักและเมตตา
>
> *— ลูกา 6:33, 35-36*

เธอเห็นสิ่งที่พระเยซูพูดไหม? พระองค์พูดว่าพระเจ้าเมตตาเสมอ “แม้แต่กับคนอกตัญญูและคนใจร้าย”

ผมอธิษฐานว่าตอนนี้เธอเริ่มเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าดีขึ้นกว่าเดิมแล้ว

มีหลายคนพูดถึงพระเจ้าอย่างผิด ๆ พวกเขาบอกว่าพระองค์ทำร้ายคนที่ไม่รักพระองค์ตอบ คำสอนแบบนี้ทำให้คนกลัวพระเจ้า พวกเขากลัวว่าพระองค์จะทำร้ายพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่ทำตามที่พระองค์พูด

แต่เราเรียนรู้แล้วว่า พระองค์อ่อนโยน รัก และเมตตา **เสมอ** แม้แต่กับคนที่อกตัญญูและใจร้ายกับพระองค์

พระเจ้าคือความรัก

เพื่อนของพระเยซูอีกคนหนึ่งชื่อยอห์น เขารู้จักพระเยซูดีมาก และเข้าใจสิ่งที่พระเยซูพูดถึงพระบิดาในสวรรค์ ยอห์นเขียนเรื่องความรักของพระเจ้าไว้อย่างนี้

> เพื่อน ๆ ที่รัก ขอให้เรารักกันและกัน เพราะความรักนั้นมาจากพระเจ้า ... **พระเจ้าเป็นความรัก**
>
> *— 1 ยอห์น 4:7-8*

ยอห์นบอกว่า “พระเจ้าเป็นความรัก” ความรักแท้มาจากพระเจ้า

ถ้าเราอยากรักคนอื่นอย่างถูกต้อง เราต้องยอมให้พระเจ้าเข้ามาอยู่ในตัวเรา พระองค์เข้ามาอยู่ในตัวเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งความรักของพระองค์

เมื่อเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าอยู่ในตัวเรา เราก็จะใช้ชีวิตอย่างที่พระองค์ใช้ชีวิต และเราจะรักคนอื่นอย่างที่พระองค์รักคนอื่น

เธอจำได้ไหมว่าพระเยซูพูดว่า พระองค์ทำงานที่พระบิดามอบหมายให้จนสำเร็จแล้ว? เธอจำได้ไหมว่างานนั้นคืออะไร? ถูกแล้ว พระองค์ทำให้พระบิดา “ได้รับเกียรติ”

เมื่อเราอ่านเรื่องสิ่งดี ๆ ทั้งหมดที่พระเยซูทำ ให้เราจำไว้ว่า พระองค์กำลังช่วยให้เราเห็นว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราเป็นอย่างไรเสมอ

ในพระคัมภีร์ หนังสือสดุดีบอกว่า

> สวรรค์ประกาศถึงสง่าราศีของพระเจ้า ท้องฟ้าบ่งบอกถึงงานฝีมือของพระองค์
>
> *— สดุดี 19:1*

และเปาโลเขียนว่า ถึงเราจะมองไม่เห็นพระเจ้า แต่เราก็รู้ได้ว่าพระองค์เป็นอย่างไร

> คุณสมบัติต่าง ๆ ของพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็น ... มนุษย์เห็นได้ชัดเจน เพราะเขาสามารถเข้าใจเรื่องนี้ได้จากสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา
>
> *— โรม 1:20*

ว้าว! ไม่ใช่แค่มนุษย์อย่างเราเท่านั้น แม้แต่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ต้นไม้ และสัตว์ต่าง ๆ ก็ถูกสร้างมาให้ทำเหมือนอย่างพระองค์

เราหายใจเข้าออกซิเจน

ลองหายใจเข้าลึก ๆ ตอนนี้เลย เวลาเราหายใจเข้า เราหายใจเอาออกซิเจนเข้าไป เธอรู้ไหมว่าออกซิเจนที่เราหายใจนั้นมาจากต้นไม้?

ถูกแล้ว แต่เธอรู้ไหมว่าต้นไม้ก็หายใจเหมือนกัน? ต้นไม้หายใจเอาสิ่งที่เรียกว่าคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไป

ที่น่าทึ่งมากก็คือ หลังจากเราหายใจเอาออกซิเจนเข้าไปแล้ว เราก็หายใจเอาคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา

เราหายใจออกคาร์บอนไดออกไซด์

นี่เองคือวิธีที่ต้นไม้หายใจได้ ต้นไม้ให้ออกซิเจนกับเรา และเราก็ให้คาร์บอนไดออกไซด์กับต้นไม้

เป็นวงกลมแห่งการให้ที่ยิ่งใหญ่!

ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างก็แสดงให้เราเห็นแบบนี้ว่าพระองค์เป็นอย่างไร พระองค์เป็นพระบิดาที่รักเรา และ **ให้** สิ่งที่เราต้องการกับเราเสมอ รู้อย่างนี้แล้วอุ่นใจใช่ไหม?

วงกลมแห่งการให้ที่มีอยู่ทั่วสิ่งที่พระเจ้าสร้างนี้เรียกว่า **บัญญัติ** ของพระองค์ เป็นบัญญัติแห่งชีวิตและความรัก

พระเจ้าไม่ได้ให้บัญญัติกับเราเพื่อสั่งเราไปทั่ว หรือเพื่อบังคับให้เราทำตามที่พระองค์พูด ไม่ใช่เลย

> *ในพระคัมภีร์บางข้อ คำว่า “บัญญัติ” เขียนว่า “กฎ” ทั้งสองคำนี้หมายถึงสิ่งเดียวกัน*

บัญญัติของพระองค์มีไว้เพื่อปกป้องเรา เพราะพระองค์รักเรา พระเจ้าสร้างเรามา พระองค์จึงเป็นผู้เดียวที่รู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา

ถ้าเราหยุดหายใจ นั่นก็เป็นการฝ่าฝืนบัญญัติแห่งชีวิตของพระเจ้า และเราก็จะตาย แต่พระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ทำให้เราตายเมื่อเราฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ลงโทษเราแบบนั้น บัญญัติของพระเจ้า **ไม่ได้** ทำงานอย่างนั้น

ลองคิดตามตัวอย่างนี้ดู สมมุติว่าเธอกับเพื่อนกำลังเล่นกันอยู่ที่บ้านของเธอ วันนั้นอากาศร้อนมาก แม่ของเธอจึงเปิดพัดลมตัวใหญ่ให้

เธอบอกเพื่อนว่าอย่าเอานิ้วแหย่เข้าไปในพัดลม เดี๋ยวจะเจ็บ

ทำไมเธอถึงบอกเพื่อนแบบนั้น? ข้างล่างนี้มีเหตุผลสองข้อ ให้วงกลมข้อที่ถูก

1. เธอบอกเพื่อนไม่ให้เอานิ้วแหย่พัดลม เพราะเธออยากสั่งเขาไปทั่ว และถ้าเขาไม่ฟัง **เธอ** จะทำให้นิ้วของเขาเจ็บเอง
2. เธอบอกเพื่อนไม่ให้เอานิ้วแหย่พัดลม เพราะเธอรักเขา และเธอไม่อยากให้ **พัดลม** ทำให้นิ้วของเขาเจ็บ

ผมแน่ใจว่าเธอเลือกข้อ 2

เมื่อเราฝ่าฝืนบัญญัติของพระเจ้า เราเรียกสิ่งนั้นว่า “บาป” ยอห์นบอกเราว่า

> ทุกคนที่ทำบาปก็ฝ่าฝืนกฎของพระเจ้า เพราะความบาปก็คือการฝ่าฝืนกฎนั่นเอง
>
> *— 1 ยอห์น 3:4*

บาปคือการเลือกที่จะเห็นแก่ตัว และการเห็นแก่ตัวก็คือการไม่อยากอยู่ในแผนการที่พระเจ้าออกแบบไว้ด้วยความห่วงใยสำหรับชีวิตของเธอ

แล้วถ้าเพื่อนของเธอไม่ยอมฟัง และเอานิ้วแหย่เข้าไปในพัดลมล่ะ? เขาก็จะเจ็บ

เธอเป็นคนทำให้เขาเจ็บ หรือพัดลมเป็นคนทำ? ถูกแล้ว พัดลมต่างหาก

บาปก็ทำงานแบบนี้แหละ เมื่อเราไม่ฟังคำสอนของพระเจ้า เราทำร้าย **ตัวเราเอง ไม่ใช่** พระเจ้าที่ทำร้ายเราเมื่อเราทำบาป

อย่าลืมว่า พระเจ้าคือความรัก บัญญัติของพระเจ้าบอกเราว่าพระลักษณะของพระองค์เป็นอย่างไร และเตือนเราถึงอันตรายของบาป

ชายคนหนึ่งชื่อเปาโลเขียนเรื่องบัญญัติของพระเจ้าไว้ว่า

> **ความรักไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน** เป็นเหตุที่ว่า ถ้ามีความรักก็ถือว่าได้ทำตามกฎครบถ้วนแล้ว
>
> *— โรม 13:10*

เมื่อเราใช้ชีวิตตามที่บัญญัติของพระเจ้าสอน เราจะไม่ทำอะไรที่ไม่ดีกับคนอื่น เราจะไม่ทำร้ายเขา แม้เขาจะทำร้ายเราก็ตาม เราจะรักคนอื่นอย่างที่พระเจ้ารักคนอื่น

วันหนึ่งมีคนมาถามพระเยซูว่า “กฎทั้งหมด ข้อไหนสำคัญที่สุด?” (มาระโก 12:28)

เธอคิดว่าคำสอนข้อไหนสำคัญที่สุดสำหรับเรา? ดีจริง ๆ ที่พระเยซูบอกคำตอบไว้แล้ว พระองค์พูดว่า

> **“ให้รักองค์เจ้าชีวิตพระเจ้าของเจ้าอย่างสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของเจ้า”** ข้อที่สำคัญรองลงมาคือ **“ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง”** ไม่มีกฎข้อไหนที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสองข้อนี้อีกแล้ว
>
> *— มาระโก 12:30-31*

คำสอนที่สำคัญที่สุดที่พระเจ้าให้เราไว้ก็คือ ให้รักพระองค์ และอย่ายอมให้อะไรมาพรากความรักที่เรามีต่อพระองค์ไป

คำสอนที่สำคัญรองลงมาคือ ให้รักคนอื่นอย่างที่เรารักตัวเอง เธอไม่อยากให้เรื่องร้าย ๆ เกิดขึ้นกับตัวเองใช่ไหม? แน่นอนอยู่แล้ว ดังนั้นเราก็ไม่ควรทำเรื่องร้าย ๆ กับคนอื่นเหมือนกัน

ทำไมคำสอนที่สำคัญที่สุดจึงเป็นการรักพระเจ้าก่อน? พระเจ้าเห็นแก่ตัวหรือเปล่า? ไม่เลย

คำตอบอยู่ที่วิธีที่เราแสดงความรักต่อพระเจ้า เราแสดงความรักต่อพระเจ้าด้วยการยอมให้พระองค์อวยพรเรา เมื่อเราทำอย่างนี้ พระองค์ก็จะอยู่ในตัวเรา และให้กำลังกับเราที่จะรักคนอื่นได้อย่างถูกต้อง

กำลังนี้เรียกว่า **พระคุณ** ของพระเจ้า พระคุณของพระองค์ให้กำลังกับเราที่จะใช้ชีวิตตามบัญญัติแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์ (โรม 1:5; ทิตัส 2:11-12)

ถ้าไม่มีของขวัญคือพระคุณของพระเจ้า ก็ไม่มีใครในพวกเราหายใจได้เลย

เธอเคยมีของเล่นบังคับวิทยุไหม? ของเล่นนั้นต้องมีอะไรถึงจะวิ่งได้? ใช่แล้ว ต้องมีถ่านไฟฉาย

ลองคิดว่าพระเจ้าเป็นถ่านไฟฉายของเธอ เธอต้องมีพระองค์เธอถึงจะเคลื่อนไหว คิด พูด ได้ยิน ได้กลิ่น และมองเห็นได้

พระเยซูก็ใช้ชีวิตแบบเดียวกันนี้ พระองค์พูดว่า “พระบิดาให้เรามีสิทธิอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (ลูกา 10:22)

พระเยซูทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์เหล่านั้นและช่วยเหลือผู้คนได้ ก็เพราะพระองค์ยอมให้พระบิดาอยู่ในตัวพระองค์ พระองค์รับพระคุณของพระเจ้า โดยให้พระเจ้าเป็นถ่านไฟฉายของพระองค์ (ลูกา 2:40)

พระเยซูพูดว่า

> ... สิ่งที่เราสอนพวกเธอ เราไม่ได้คิดเองพูดเอง แต่ **พระบิดาที่อยู่ในตัวเรากำลังทำงานของพระองค์ผ่านทางเรา**
>
> — *ยอห์น 14:10*

ทุกสิ่งที่พระเยซูทำ คืองานของพระบิดา นี่เองคือเหตุผลที่พระเยซูพูดกับฟีลิปว่า “คนที่เห็นเราก็เห็นพระบิดาแล้ว” (ยอห์น 14:9)

พระเยซูเคยทำร้ายใครไหม? ไม่เคย ทำไม? เพราะพระเจ้า **ไม่เคย** ทำร้ายใครเลย

พระเยซูเคยทำให้ใครเสียใจไหม? ไม่เคย ทำไม? เพราะพระเจ้าไม่มีวันทำให้ใครเสียใจ

พระเยซูช่วยเหลือและรักษาผู้คนเสมอไหม? เสมอ! ทำไม? เพราะพระเจ้าช่วยเหลือและรักษาผู้คนเสมอ

เธอเคยป่วยไหม? เป็นหวัด หรือปวดท้อง? พ่อแม่ของเธอดุเธอไหมที่เธอป่วย? ลงโทษเธอไหม?

ไม่มีทาง! แล้วพ่อแม่ทำอะไร? ก็ช่วยให้เธอหายป่วยใช่ไหม? บางทีอาจให้ยาเธอกินเพื่อให้แข็งแรงอีกครั้ง

ลองคิดว่าบาปเป็นเหมือนโรคอย่างหนึ่ง เธอคิดว่าพระบิดาในสวรรค์จะดุเธอไหม? คิดว่าพระองค์จะลงโทษเธอเพราะเธอป่วยไหม?

ไม่เลย! พระองค์อยากช่วยให้เธอหายป่วย พระองค์ไม่ได้อยากกำจัด *เธอ* พระองค์อยากให้ยากับเธอ เพื่อกำจัด *บาป* ที่ทำให้เธอป่วย

ยาที่พระเจ้าให้เราคือพระเยซูพระบุตรของพระองค์ ถูกแล้ว ยาของพระเจ้าคือคนคนหนึ่ง!

เวลาเรากินยา ยาก็เข้าไปในร่างกายของเรา เราก็ต้องให้พระเยซูเข้ามาอยู่ในตัวเราเหมือนกัน พระเยซูกำจัดบาปที่ทำให้เราป่วยได้ ถ้าไม่มีพระองค์ เราก็หายไม่ได้

พระเยซูบอกเราว่า “ถ้าไม่มีเรา เธอจะทำอะไรไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5)

และอย่าลืมว่า งานที่พระเยซูทำ คืองานที่พระบิดาทำผ่านทางพระองค์ ดังนั้นยาที่ทำให้เราหายป่วย ก็คือพระบิดาของเราที่ทำงานผ่านทางพระเยซู

เมื่อบาปเริ่มหายไป เราก็จะเริ่มทำเหมือนอย่างพระบิดาของเรามากขึ้น เราจะอ่อนโยน รักและเมตตาต่อคนอื่น เพราะพระเจ้าอ่อนโยน รักและเมตตาเสมอ

น้ำท่วมโลกกับพระลักษณะของพระเจ้า

ตอนนี้เรารู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้นแล้ว เรามาอ่านเรื่องในพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากสักสองสามเรื่องกันเถอะ

เรื่องเหล่านี้ดูเหมือนจะพูดว่าพระเจ้าทำร้ายผู้คน แต่เราเรียนรู้แล้วว่าพระเจ้าไม่เคยทำร้ายใครเลย พระองค์เมตตาทุกคนเสมอ แม้แต่กับคนที่ไม่ชอบพระองค์

เรามาเปิดหนังสือปฐมกาล อ่านเรื่องแรกกันเถอะ — เรื่องน้ำท่วมที่ท่วมทั้งโลก

> พระยาห์เวห์เห็นว่ามนุษย์บนโลกชั่วมาก สิ่งที่พวกเขาคิดในใจก็ล้วนชั่วร้ายตลอดเวลา พระองค์เสียใจแทนพวกเขามาก และใจของพระองค์เศร้าสลด พระองค์พูดว่า **“เราจะทำลายทุกชีวิตบนโลก!** เราจะกวาดล้างมนุษย์ สัตว์ นก และสัตว์เลื้อยคลาน เราเสียใจที่ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา”
>
> *— ปฐมกาล 6:5-7*

> *“พระยาห์เวห์” คือพระนามของพระเจ้าในพระคัมภีร์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวกับพระบิดาที่พระเยซูพูดถึง*

แย่จัง! พระเจ้ากำลังพูดจริง ๆ หรือว่าพระองค์จะทำลายคนเหล่านี้? พระองค์จะทำร้ายพวกเขาจริง ๆ หรือ เพียงเพราะพวกเขาไม่ได้ทำเหมือนอย่างพระองค์?

อ่านแล้วฟังดูเหมือนพระเจ้ามีความรู้สึกสองอย่างปนกัน ตอนแรกพระองค์เสียใจแทนพวกเขามาก แล้วพระองค์ก็พูดว่าจะทำลายพวกเขา แล้วพระองค์ก็เสียใจแทนพวกเขาอีก

อืม พระลักษณะของพระเจ้าเปลี่ยนไปมาแบบนี้ได้ไหม? ไม่ได้ พระเจ้าบอกเราไว้แล้วว่า

> “เราคือพระยาห์เวห์ และเราไม่เคยเปลี่ยนแปลง”
>
> *— มาลาคี 3:6*

เปาโลก็บอกเราเรื่องพระเยซูไว้คล้าย ๆ กัน

> พระเยซูคริสต์เหมือนเดิมเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเมื่อวานนี้ วันนี้ หรือตลอดไป
>
> *— ฮีบรู 13:8*

จำไว้นะ ตอนที่พระเยซูเมตตาและช่วยเหลือคนที่ทำไม่ดีกับพระองค์ พระองค์กำลังแสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าทำอย่างไรเสมอ พระเจ้าเมตตาคนที่อยากทำไม่ดีและไม่อยากใช้ชีวิตอย่างพระองค์เสมอ

เราเพิ่งเรียนรู้ไปว่าพระลักษณะของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยน พระองค์ปฏิบัติต่อคนที่มีชีวิตอยู่เมื่อนานมาแล้ว เหมือนกับที่พระองค์ปฏิบัติต่อคนในทุกวันนี้ พระองค์เมตตา **เสมอ** “แม้แต่กับคนอกตัญญูและคนใจร้าย” (ลูกา 6:35)

เมื่อพระเจ้าเห็นว่าผู้คนทั้งหมดนี้ไม่ได้ใช้ชีวิตให้เข้ากับบัญญัติแห่งชีวิตและความรักของพระองค์ พระองค์เสียใจมาก

พวกเขาเป็นเหมือนเพื่อนของเธอในเรื่องพัดลมที่เราคุยกันไปแล้ว พวกเขากำลังจะเลือกเอานิ้วแหย่เข้าไปในพัดลม พวกเขากำลังจะทำร้าย **ตัวเอง**

แต่เพราะพระเจ้ารักพวกเขามาก พระองค์จึงบอกโนอาห์เพื่อนของพระองค์ให้ต่อเรือใหญ่ลำหนึ่ง

ทำไม? เพราะพระเจ้ารู้ว่าอีก 120 ปี จะมีน้ำท่วมทั้งโลก

พระองค์อยากให้คนทุกคนและสัตว์ทุกตัวปลอดภัย แต่มีแต่ครอบครัวของโนอาห์เท่านั้นที่ฟัง และรอดมาได้พร้อมกับสัตว์จำนวนหนึ่ง

แต่ทำไมน้ำถึงจะท่วมล่ะ? พระเจ้าทำให้น้ำท่วมเพราะพระองค์อยากทำลายทุกคนที่ไม่ชอบพระองค์และไม่ชอบวิธีที่พระองค์ใช้ชีวิตหรือ?

บางคนตอบว่า “ใช่” แต่เธอกับผมรู้ว่าพระเจ้าคือความรัก พระองค์เมตตาเสมอ “แม้แต่กับคนอกตัญญูและคนใจร้าย” และ “ความรักไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน” (ลูกา 6:35; โรม 13:10)

เธอจำได้ไหมตอนที่เราคุยกันเรื่องต้นไม้ ว่าต้นไม้ให้ออกซิเจนกับเรา และเราให้คาร์บอนไดออกไซด์กับต้นไม้? นี่แสดงว่าทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างนั้นเชื่อมโยงถึงกันหมด

คนสองคนแรกที่พระเจ้าสร้างขึ้นสำหรับโลกนี้คืออาดัมกับเอวา วันหนึ่งพวกเขาเลือกที่จะไม่ฟังคำสอนของพระเจ้า และฝ่าฝืนบัญญัติแห่งชีวิตและความรักของพระองค์ พวกเขาทำบาปต่อวิธีใช้ชีวิตของพระเจ้า

สิ่งที่น่าสนใจมากก็คือ บาปของพวกเขาไม่ได้ส่งผลกับตัวพวกเขาเองเท่านั้น แต่ส่งผลกับตัวโลกเองด้วย หลังจากพวกเขาทำบาป พระเจ้าบอกพวกเขาว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโลก

> **“ผืนดินจะถูกสาปเพราะสิ่งที่เจ้าทำ** เจ้าจะต้องทำงานหนักจึงจะมีอาหารพอกิน เจ้าจะกินพืชในท้องทุ่ง **แต่ผืนดินจะเกิดหนามและวัชพืชให้กับเจ้า”**
>
> *— ปฐมกาล 3:17-18*

เธอเคยโดนหนามแหลม ๆ ทิ่มจนเจ็บไหม? หนามเหล่านี้เกิดขึ้นบนโลกเพราะบาป

เธอรู้ไหมว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์อย่างเราขึ้นมาจากดิน?

> **พระยาห์เวห์พระเจ้าปั้นมนุษย์ขึ้นจากผงดินบนพื้น** พระองค์เป่าลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปในจมูกของเขา และมนุษย์ก็มีชีวิตขึ้นมา
>
> *— ปฐมกาล 2:7*

เธอเห็นไหมว่าทำไมบาปจึงส่งผลกับโลก? เราถูกสร้างขึ้นมาจากดิน เมื่อเราทำบาป มันจึงส่งผลกับผืนดินที่เราถูกสร้างขึ้นมานั่นเอง

ในหนังสืออิสยาห์ เราอ่านว่า

> **แผ่นดินโลกแปดเปื้อน เพราะคนที่อาศัยอยู่บนโลกฝ่าฝืนบัญญัติของพระเจ้า** และเปลี่ยนแปลงกฎของพระองค์ (เวลานมัสการที่พระองค์กำหนดไว้) ... **โลกจึงตกอยู่ใต้คำสาป** และคนที่อาศัยอยู่ในโลกก็กำลังล้มตายเพราะบาปของพวกเขา
>
> *— อิสยาห์ 24:5-6*

ตรงนี้เราเห็นอีกครั้งว่า การทำบาปของเราส่งผลกับตัวโลกเอง และตั้งแต่แรกเริ่ม มันทำให้โลกเกิดหนามขึ้นมา

สี่พันปีหลังจากหนามต้นแรกงอกขึ้นมา ทหารโรมันบางคนเอามงกุฎที่ทำจากหนามมากดลงบนศีรษะของพระเยซู พวกเขาล้อเลียนพระองค์ เพราะพระเยซูพูดว่าพระองค์เป็นกษัตริย์ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเยซูหมายความว่าอย่างไร พระเยซูหมายความว่า พระองค์เป็นกษัตริย์ของอาณาจักรที่ไม่เหมือนอาณาจักรใด ๆ ในโลกนี้เลย

อาณาจักรของพระเยซูไม่ใช่สถานที่ที่ไหนสักแห่ง แต่เกี่ยวกับวิธีที่เราคิดและวิธีที่เราปฏิบัติต่อคนอื่น เป็นอาณาจักรแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว

พระเยซูพูดถึงอาณาจักรของพระองค์ไว้อย่างนี้

> “อาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้มาในแบบที่มองเห็นได้ จะไม่มีใครบอกได้ว่า ‘อยู่นี่ไง’ หรือ ‘อยู่โน่นไง’ เพราะ **อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในตัวพวกเธอ”**
>
> *— ลูกา 17:20-21*

น่าทึ่งใช่ไหม? อาณาจักรของพระเจ้าคือเรื่องของความอ่อนโยน ความรัก และความเมตตาต่อคนอื่น

เป็นเรื่องของการเปลี่ยนความคิดในหัวของเรา (ในสมองของเรา) และเริ่มคิดและทำเหมือนอย่างที่พระเยซูทำ

เปาโลบอกเราว่า “ให้พวกเธอมีความคิดแบบเดียวกับที่พระเยซูคริสต์มี” (ฟีลิปปี 2:5)

ทำไมเราถึงต้องคิดอย่างที่พระเยซูคิด? พระเจ้าบอกเราว่า

> **“ความคิดของเราไม่เหมือนความคิดของเธอ และทางของเธอก็ไม่เหมือนทางของเรา** ท้องฟ้าอยู่สูงกว่าพื้นดินขนาดไหน ทางของเราก็สูงกว่าทางของเธอ และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเธอขนาดนั้น”
>
> *— อิสยาห์ 55:8-9*

วิธีคิดของพระเจ้าดีกว่าวิธีคิดของเรามาก เพราะอย่างนี้เราจึงต้องคิดอย่างที่พระเยซูคิด เราจะได้ทำอย่างที่พระเยซูทำ

และเราจะทำอย่างนี้ได้ ก็ต่อเมื่อเรายอมให้วิธีคิดของพระองค์เข้ามาแทนที่วิธีคิดของเรา

พระเยซูยอมให้ทหารโรมันกดมงกุฎหนามนั้นลงบนศีรษะของพระองค์อย่างแรง เพื่อแสดงให้เราเห็นว่า พระองค์รักเรามากจนยอมให้บาปของเรา ซึ่งเป็นต้นเหตุของหนามเหล่านี้ ฆ่าพระองค์แทนที่จะฆ่าเรา

ใจและความคิดของเรากลายเป็น “เต็มไปด้วยหนาม” หนามบังความสวยงามตามธรรมชาติของสวนไว้ ดอกกุหลาบที่สวยและบอบบางกลายเป็นดอกไม้ที่ทิ่มคนให้เจ็บเพราะหนาม

หนามและวัชพืชเป็นพยานว่า โลกนี้เต็มไปด้วยทั้งสิ่งดีและสิ่งชั่ว ทั้งที่พระเจ้าตั้งใจให้โลกนี้เต็มไปด้วยสิ่งดีเท่านั้น น่าเศร้าจริง ๆ

เพราะบาป ความสวยงามและความอ่อนโยนของพระเจ้าจึงถูกหนามที่หลอกลวงบังไว้ เหมือนดอกกุหลาบ

พระเยซูยอมให้มงกุฎหนามทิ่มศีรษะของพระองค์ ซึ่งเป็นที่อยู่ของความคิดที่อ่อนโยนและเต็มไปด้วยความรัก พระองค์ทำอย่างนั้นเพื่อให้ใจของเรารู้สึกเจ็บเหมือนถูกทิ่ม เมื่อเราเห็นความรักที่พระองค์มีต่อเราผ่านหนามที่น่ากลัวเหล่านั้น

เมื่อใจและความคิดที่เต็มไปด้วยบาปของมนุษย์อย่างเรา ทำให้พระเยซูต้องถูกแขวนไว้บนไม้กางเขน พระองค์ต้องแสดงให้เราเห็นก่อนว่าความคิดของเรามืดมนแค่ไหน เราจึงจะเห็นความรักของพระองค์ได้

เพราะอย่างนี้ ขณะที่พระองค์อยู่บนไม้กางเขน จึง “มีความมืดปกคลุมไปทั่วทั้งแผ่นดิน” (ลูกา 23:44) และเมื่อพระองค์ตาย ก็ “เกิดแผ่นดินไหว และก้อนหินแตกออกจากกัน” (มัทธิว 27:51)

เธอเห็นไหมว่าตัวโลกเองก็ได้รับผลจากการตายของพระเยซู? โลกตอบสนองต่อการที่ผู้สร้างของมันถูกทรมานและถูกทำร้าย

ความมืดที่แผ่ไปทั่วโลกเป็นเหมือนกระจกเงา ที่ส่องให้เราเห็นสิ่งที่อยู่ในความคิดอันมืดมน *ของเรา*

นั่นแปลว่า เราไม่ได้เข้าใจจริง ๆ และเราสับสนเรื่องพระลักษณะที่เต็มไปด้วยความรักของพระเจ้าพระบิดาของเรา

แต่เพราะพระเยซู เราจึงมองทะลุความมืดนั้นได้ และได้เห็นความสวยงาม ความอ่อนโยน และความรักที่ไม่มีวันสิ้นสุดของพระเจ้าอีกครั้ง พระองค์เป็นเหมือนพ่อแท้ ๆ ที่รักลูกทุกคน พระองค์ไม่เคยเลิกรักเธอเลย

> พระเจ้าผู้ที่พูดว่า “ให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด” **ได้ส่องสว่างเข้ามาในใจของเรา** เพื่อให้เรามีแสงสว่าง (ความจริง) คือความรู้เรื่อง **สง่าราศีของพระเจ้าที่เห็นได้บนใบหน้าของพระเยซูคริสต์**
>
> *— 2 โครินธ์ 4:6*

เมื่อเรามองดูพระเยซู เราก็ได้ “ความรู้เรื่องสง่าราศีของพระเจ้า” เพราะพระองค์เหมือนพระบิดาจริง ๆ แต่สง่าราศีของพระเจ้าคืออะไร? มาอ่านสิ่งที่พระเจ้าบอกโมเสสกัน

> *โมเสสเป็นผู้นำของชาวอิสราเอลเมื่อนานมาแล้ว พระเจ้าพูดกับเขาเหมือนเพื่อนพูดกับเพื่อน*

> โมเสสพูดว่า “ขอให้ข้าพเจ้าได้เห็นสง่าราศีของพระองค์เถิด” พระเจ้าตอบว่า “เราจะให้ **ความดี** (ความอ่อนโยน) ทั้งหมดของเราผ่านไปต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศชื่อพระยาห์เวห์ต่อหน้าเจ้า เราจะ **กรุณา** (รัก) คนที่เราจะกรุณา และจะ **เมตตา** คนที่เราจะเมตตา”
>
> *— อพยพ 33:18-19*

สง่าราศีของพระเจ้าก็คือพระลักษณะของพระองค์นั่นเอง! พระลักษณะที่อ่อนโยน รักและเมตตาของพระเจ้า ได้ส่องผ่านความมืดแห่งความสับสนของเราออกมา โดยทางพระเยซูพระบุตรของพระองค์

เมื่อไรที่เราอ่านเรื่องพระเจ้าแล้วสับสน เราต้องเชื่อสิ่งที่พระเยซูสอนเราเรื่องพระองค์ มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่ทำอย่างนี้ได้ เพราะพระองค์เป็นผู้เดียวที่รู้จักพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์จริง ๆ

อย่ายอมให้ความมืดของบาปหลอกเราอีกต่อไปเลย! ให้เรายอมให้แสงสว่างแห่งพระลักษณะ **ที่แท้จริง** ของพระเจ้าส่องมาที่เรา ด้วยการอ่านพระคำของพระองค์ทุกวัน!

เมื่อคิดถึงทุกอย่างที่เราเพิ่งเรียนรู้มา เป็นไปได้ไหมว่า การที่โลกป่วยนั่นเอง ที่ทำให้เกิดน้ำท่วมในสมัยที่พระเจ้าให้โนอาห์ต่อเรือใหญ่? เรามาดูกันอีกครั้งว่า เกิดอะไรขึ้นกับผู้คนก่อนน้ำท่วม

> พระยาห์เวห์เห็นว่ามนุษย์บนโลกชั่วมาก **สิ่งที่พวกเขาคิดในใจก็ล้วนชั่วร้ายตลอดเวลา**
>
> *— ปฐมกาล 6:5*

ความคิดและจิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วย “ความชั่วร้าย” พวกเขาใช้ความรุนแรงและเกลียดชังกันอยู่เสมอ และไม่สนใจจะใช้ชีวิตตามแผนการที่พระเจ้าออกแบบไว้ด้วยความรัก พวกเขาสนใจแต่ตัวเอง และสนใจแต่ว่าจะสนุกได้มากแค่ไหน

เรื่องนี้ส่งผลโดยตรงกับตัวโลกเองไหม? มาหาคำตอบกันในข้อ 11 และ 12

> **โลกเสื่อมเสียไปในสายตาของพระเจ้า และโลกเต็มไปด้วยความรุนแรง** พระเจ้ามองดูโลกและเห็นว่ามันเสื่อมเสียไปแล้ว **เพราะคนทั้งหลายบนโลกทำให้ทางของตนเสื่อมเสีย**
>
> *— ปฐมกาล 6:11-12*

ใช่แล้ว! การกระทำที่รุนแรงของคนเหล่านี้ทำให้โลกเสื่อมเสีย โลกเป็นเหมือนกระจกเงาอีกครั้ง มันสะท้อนความรุนแรงที่อยู่ในจิตใจและความคิด *ของพวกเขา* และเรื่องนี้ทำให้พระเจ้าเสียใจ

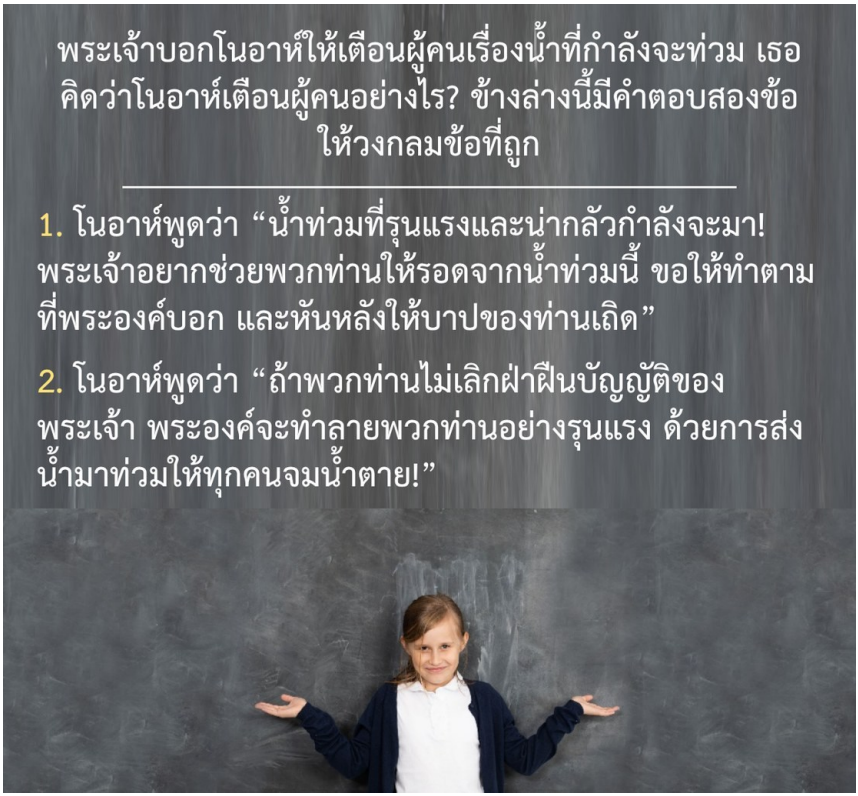
พระเจ้าไม่ชอบเลยที่ผู้คน โลก และสัตว์ต่าง ๆ กลายเป็นรุนแรงและเกลียดชังกัน พระเจ้าไม่ชอบความรุนแรง อิสยาห์บอกเราว่า พระเยซู “ไม่เคยทำความรุนแรงเลย” (อิสยาห์ 53:9) และเรารู้ว่า ถ้าพระเยซูไม่เคยทำความรุนแรง พระบิดาของพระองค์ก็ไม่เคยทำเหมือนกัน!

ที่จริงแล้ว พระเจ้าอยากช่วยเราให้พ้น “จากคำโกหกหลอกลวงและความรุนแรง” (สดุดี 72:14) ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ส่งน้ำมาท่วม ก็เท่ากับพระองค์ใช้ความรุนแรงเสียเอง แต่เราเห็นแล้วว่าพระเจ้าไม่ชอบความรุนแรง และไม่มีวันทำอะไรที่รุนแรง

บางคนบอกว่า การใช้ความรุนแรงและการทำลายคนที่ไม่เชื่อฟังบัญญัติ เป็นส่วนหนึ่งของความยุติธรรมของพระเจ้า แต่ลองฟังสิ่งที่พระเจ้าพูดกับพวกเจ้านายใจร้ายของอิสราเอล

> “พอได้แล้ว พวกเจ้านายของอิสราเอล **เลิกใช้ความรุนแรงและการทำลายเสีย** แล้ว **เริ่มทำสิ่งที่ยุติธรรมและถูกต้อง**”
>
> *— เอเสเคียล 45:9*

สังเกตไหมว่า ความยุติธรรมที่แท้จริงนั้นตรงข้ามกับความรุนแรงและการทำลาย ดังนั้นความยุติธรรมของพระเจ้าจึง **ไม่มีวัน** เป็นเรื่องที่พระเจ้าเองใช้ความรุนแรงหรือทำลายใคร

ผมแน่ใจว่าเธอวงกลมข้อ 1 พระเจ้าอยากช่วยพวกเขาให้รอด ไม่ได้อยากทำร้ายพวกเขา พระเจ้าไม่ได้พยายามปกป้องพวกเขาจาก **พระองค์เอง** พระองค์พยายามปกป้องพวกเขาจาก **น้ำท่วม** น้ำท่วมต่างหากที่จะทำร้ายพวกเขา เหมือนกับที่พัดลมต่างหากที่จะทำร้ายเพื่อนของเธอ

ในเมื่อตัวโลกเองเป็นฝ่ายที่กำลังกลายเป็นรุนแรง ตัวโลกเองจึงเป็นฝ่ายที่จะทำสิ่งรุนแรง ไม่ใช่พระเจ้า พระเจ้า **ไม่เคย** ทำอะไรที่รุนแรง

ครั้งหนึ่งพระเจ้าสอนคนกลุ่มหนึ่งว่า เพราะ “แผ่นดินเองก็ป่วย” แผ่นดินจึง “สำรอกคนที่อาศัยอยู่ที่นั่นออกมา” (เลวีนิติ 18:25-28)

แต่เราต้องถามคำถามข้อหนึ่ง อย่ากลัวที่จะถามคำถามกับพระเจ้าเลย คำถามที่เราต้องถามก็คือ ทำไมพระคัมภีร์จึงบอกว่า พระเจ้าเองเป็นผู้พูดว่า “เราจะทำลายทุกชีวิตบนโลก! เราจะกวาดล้างมนุษย์ สัตว์ นก และสัตว์เลื้อยคลาน”?

ข้อนี้ฟังดูเหมือนว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่จะทำลายพวกเขา แล้วเราควรเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าตรงนี้อย่างไร? ทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่า เราอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม **อย่างไร**

วันหนึ่งพระเยซูถามคนคนหนึ่งว่า “ในกฎของพระเจ้าเขียนไว้ว่าอย่างไร? แล้วเธอเข้าใจ **อย่างไร**?” (ลูกา 10:26)

ดังนั้นเราต้องแน่ใจว่า เราเข้าใจว่าพระคัมภีร์พูดอะไร และพูดอย่างนั้นเพราะอะไร ถ้าเราไม่เข้าใจ เราก็จะคิดว่าพระคัมภีร์พูดบางอย่างที่พระคัมภีร์ไม่ได้พูด

เปาโลบอกเราว่า หลายคนอ่านพระคัมภีร์เหมือนมีผ้าคลุมปิดตาอยู่ ผ้าคลุมนี้ทำให้พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พระคัมภีร์พูดอย่างถูกต้อง

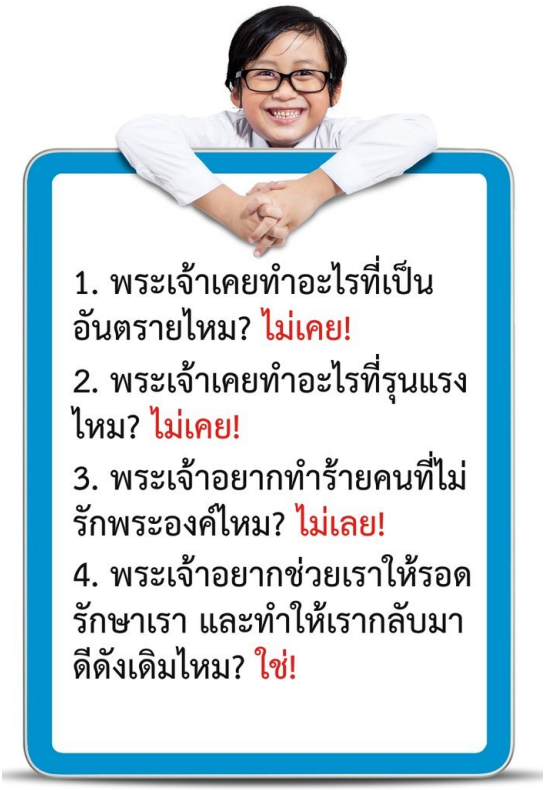
“จนถึงทุกวันนี้ ผ้าคลุมผืนเดิมนั้นก็ยังอยู่เมื่อพวกเขาอ่านพระคัมภีร์ ... **แต่เมื่อใครหันมาหาองค์เจ้าชีวิต ผ้าคลุมนั้นก็ถูกเอาออกไป**”

— 2 โครินธ์ 3:14, 16

ถ้าเราอยากเข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้องจริง ๆ เราต้องให้พระเยซูองค์เจ้าชีวิตช่วยเรา เราต้องเข้าใจพระคัมภีร์อย่างที่ *พระองค์* เข้าใจ

แล้วพระเยซูสอนอะไรเราเรื่องพระเจ้าบ้าง?

ในหนังสือโยบ มีข้อความที่ช่วยให้เราเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นในสมัยน้ำท่วม

> เธอจะเดินตามทางเก่าที่คนชั่วเคยเดินหรือ? คนพวกนั้นถูกพรากไปอย่างรุนแรง ก่อนถึงเวลา และถูกกระแสน้ำท่วมพัดพาไป **พวกเขาพูดกับพระเจ้าว่า “ไปให้พ้นจากพวกเรา พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์จะทำอะไรให้เราได้?”**
>
> *— โยบ 22:15-16*

คนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยน้ำท่วมบอกพระเจ้าว่า “ไปให้พ้น!” เธอคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระเจ้าไปจริง ๆ?

เธอจำได้ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเราเอาถ่านไฟฉายออกจากรถบังคับวิทยุ? รถก็จะหยุดวิ่ง พระเจ้าเป็นเหมือนถ่านไฟฉายนั้น ถ้าพระองค์จากไป เราก็ทำอะไรไม่ได้!

เพราะผู้คนผลักไสพระองค์ออกไป พระเจ้าจึงพูดด้วยความเศร้าว่า “วิญญาณของเรา (คือการที่เราอยู่ด้วยและให้ชีวิต) จะไม่อยู่กับมนุษย์เหล่านี้ตลอดไป” (ปฐมกาล 6:3)

แต่ทายสิว่า ถ้าพระเจ้าจากไป มีอะไรอีกบ้างที่ทำงานไม่ได้? ถ้าพระเจ้าจากไป ต้นไม้และหญ้าจะตาย ดวงอาทิตย์จะไม่ส่องแสง น้ำบนโลกจะไม่อยู่ในที่ที่มันควรอยู่ โลกจะรุนแรงมากจนไม่มีอะไรหยุดมันไม่ให้ทำลายมนุษย์อย่างเราได้

พระคัมภีร์บอกเราว่า พระเจ้า “กำหนดขอบเขตให้ทะเล เพื่อน้ำจะไม่ล้ำเกินคำสั่งของพระองค์” (สุภาษิต 8:29) พระคำของพระเจ้ายึดน้ำทั้งหมดไว้ให้อยู่กับที่ ถ้าพระเจ้าจากไป พระคำของพระองค์ก็ยึดน้ำไว้ไม่ได้ น้ำก็จะท่วมโลก

นี่เองคือสิ่งที่พระเจ้าหมายถึง เมื่อพระองค์พูดว่าจะทำลายผู้คนด้วยน้ำท่วม พระองค์กำลังพูดว่า “ถ้าเราจากไป พระคำของเราก็จะไม่ได้ยึดน้ำไว้ และน้ำจะทำลายผู้คนทั้งหมด”

พระวิญญาณของพระเจ้าพูดผ่านโนอาห์ อ้อนวอนผู้คนไม่ให้ไล่พระองค์ไป แต่ยิ่งพระเจ้าพูดเรื่องน้ำท่วมมากเท่าไร ผู้คนก็ยิ่งโกรธ และอยากให้พระองค์หยุดพูดมากเท่านั้น

พวกเขาคิดว่าเรื่องน้ำจะท่วมเป็นเรื่องเหลวไหล และหัวเราะเยาะโนอาห์ พวกเขาไม่เชื่อว่าน้ำจะท่วม จึงบอกให้พระเจ้าไปให้พ้น อย่ามายุ่งกับพวกเขา

แต่มนุษย์อย่างเราจะไล่พระเจ้าไปได้อย่างไร? พระเจ้ารักเรามากจนพระองค์จะให้สิ่งที่เราต้องการ พระเจ้า **ไม่มีวัน** บังคับให้เรารักพระองค์ ถ้าเธออยากให้พระเจ้าไปให้พ้นและอย่ามายุ่งกับเธอจริง ๆ พระองค์ก็จะทำตามนั้น

แต่เรื่องนี้ทำให้พระองค์เสียใจ เพราะพระองค์รู้ว่าถ้าพระองค์จากไป เราจะมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้ เพราะพระองค์เป็นถ่านไฟฉายของเรา พระองค์คือผู้ที่ทำให้เรามีชีวิตอยู่ แต่คนพวกนั้นไม่ยอมให้พระองค์ปกป้องพวกเขา

ก่อนหน้านี้เราเรียนรู้ว่า พระเจ้ายึดทุกสิ่งไว้ด้วยกันด้วยพระคำของพระองค์ เธอจำได้ไหมตอนที่เราคุยกันว่า พระเยซูคือยาที่พระเจ้าให้เรา? พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเยซูมีอีกชื่อหนึ่ง ชื่อนั้นคือ “พระคำของพระเจ้า” (วิวรณ์ 19:13)

ยอห์นบอกเราว่า “พระคำ” (พระเยซู) “อยู่กับพระเจ้าตั้งแต่เริ่มแรก” และ “ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นมา” โดยทางพระคำนี้ (พระเยซู) (ยอห์น 1:1-3)

ว้าว! พระเยซูสร้างทุกสิ่งด้วยฤทธิ์อำนาจที่พระบิดาให้พระองค์ ตลอดเวลาที่ผ่านมา พระเยซูนี่เองที่ยึดทุกสิ่งไว้ด้วยกัน! เปาโลบอกเราว่า พระเยซู “ค้ำจุนทุกสิ่งไว้ด้วยคำพูดที่มีฤทธิ์อำนาจของพระองค์” (ฮีบรู 1:3)

ตอนที่ผู้คนบอกให้พระเจ้าไปให้พ้น พวกเขาไม่เชื่อว่าพระคำของพระเจ้ายึดทุกสิ่งไว้ด้วยกัน พวกเขาปฏิเสธพระคำของพระเจ้า ซึ่งก็เท่ากับปฏิเสธพระเยซู ผู้ที่ *เป็น* พระคำนั้น

โนอาห์เป็นคนเดียวที่เข้าใจเรื่องนี้ เมื่อพระเจ้ามองดูมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาปอย่างเรา ครอบครัวของโนอาห์มองเห็น เชื่อ และยอมรับพระคุณของพระเจ้า แต่คนอื่น ๆ ทั้งหมดไม่ยอมรับ (ปฐมกาล 6:8)

คนในสมัยน้ำท่วมไม่ยอมให้พระเยซูช่วยพวกเขา เหมือนกับคนพวกนั้นที่มาจับพระเยซูไปแขวนไว้บนไม้กางเขน

เราต้องไม่ลืมว่า พระเยซูคือผู้ที่ยึดทุกสิ่งไว้ให้อยู่กับที่ คนที่มีชีวิตอยู่ก่อนน้ำท่วมเลือกที่จะลืมเรื่องนี้

> คนพวกนี้จงใจลืมว่า **ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกถูกสร้างขึ้นจากท่ามกลางน้ำ โดยพระคำของพระเจ้า (พระเยซู)** และโลกในสมัยนั้นก็ถูกทำลายด้วยน้ำที่ท่วม **และจนถึงทุกวันนี้ ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกก็ยังถูกยึดไว้ด้วยกันโดยพระคำเดียวกันนั้น (พระเยซู)** ...
>
> *— 2 เปโตร 3:5-7*

ทุกครั้งที่มนุษย์อย่างเราตัดสินใจปฏิเสธคำสอนที่เต็มไปด้วยความรักของพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ ก็เหมือนเรากำลังตรึงพระเยซูบนไม้กางเขนครั้งแล้วครั้งเล่า

โรคที่ชื่อว่าบาปทำให้เราชอบใช้ชีวิตตามใจตัวเอง แทนที่จะใช้ชีวิตอย่างที่พระเจ้าอยากให้เราใช้ หนังสือฮีบรูบอกเราว่า เมื่อเราทำบาป เรากำลัง “ตรึงพระบุตรของพระเจ้าบนไม้กางเขน และยกพระองค์ขึ้นให้อับอายอีกครั้ง” (ฮีบรู 6:6)

ทหารโรมันไม่ได้เพียงแต่เอามงกุฎหนามทิ่มศีรษะของพระองค์เท่านั้น พวกเขายังตอกตะปูที่มือและเท้าของพระองค์ติดกับไม้กางเขนด้วย

ทำไมพระเจ้าจึงยอมให้มนุษย์อย่างเราตอกตะปูที่มือของพระเยซู? ในพระคัมภีร์ “มือ” หมายถึงงานที่เราทำ (ดู สดุดี 92:4; สุภาษิต 31:31; อิสยาห์ 59:6)

การตอกตะปูที่มือของพระเยซูเผยให้เห็นว่า โดยธรรมชาติแล้วเราเกลียดงานที่เต็มไปด้วยความรักและไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์ เราพยายามหยุดงานที่พระองค์ทำเพื่อรับใช้เรา เพราะบาปหลอกเราให้เชื่อว่าเราทำอะไรได้ดีกว่าพระเจ้า บางครั้งเราก็โง่จริง ๆ!

ทำไมพระเจ้าจึงยอมให้มนุษย์อย่างเราตอกตะปูที่เท้าของพระเยซู? ในพระคัมภีร์ “เท้า” หมายถึงทางที่เราเดิน (ดู สดุดี 56:13; ฮาบากุก 3:19)

การตอกตะปูที่เท้าของพระเยซูเผยให้เห็นว่า โดยธรรมชาติแล้วเราไม่อยากให้พระเจ้าพระบิดาเป็นถ่านไฟฉายที่ให้ชีวิตกับเรา และไม่อยากพึ่งพระองค์อย่างที่พระเยซูพึ่ง เราพยายามหยุดเสียงของพระองค์ที่อ้อนวอนให้เรารับพระคุณของพระเจ้า และเดินตามรอยเท้าแห่งการเชื่อฟังของพระองค์

เปโตร เพื่อนของพระเยซู เขียนไว้ว่า

> “พระเจ้าเรียกพวกเธอมาให้ทำดี ถึงแม้ต้องทนทุกข์ เหมือนที่พระคริสต์ทนทุกข์ เพื่อเธอ **พระองค์เป็นแบบอย่างให้เธอ และเธอต้องเดินตามรอยเท้าของพระองค์** พระองค์ไม่เคยทำบาป และไม่เคยโกหกใคร เมื่อมีคนทำไม่ดีกับพระองค์ พระองค์ก็ไม่ตอบโต้ เมื่อพระองค์ทนทุกข์ พระองค์ก็ไม่ขู่ว่าจะแก้แค้น”
>
> *— 1 เปโตร 2:21-23*

ครั้งหนึ่งพระเยซูกับเพื่อน ๆ นั่งเรือออกไป แล้วเกิดพายุใหญ่ขึ้น เพื่อน ๆ ของพระองค์กลัวมาก และกังวลว่าเรือจะจม

พวกเขามองหาพระเยซู และเห็นว่าพระองค์หลับอยู่ จึงปลุกพระองค์และขอร้องให้ช่วย

“พระองค์ก็ลุกขึ้น สั่งลมให้หยุด และพูดกับทะเลว่า ‘เงียบ! สงบได้แล้ว’ แล้วลมก็หยุดพัด และทะเลก็สงบนิ่ง” (มาระโก 4:39)

ถ้าคนในสมัยน้ำท่วมไว้วางใจในพระคำของพระเจ้า (พระเยซู) แผ่นดินและทะเลก็คงสงบลง และน้ำก็คงไม่ท่วม พระเยซูคงลุกขึ้นสั่งน้ำไม่ให้ท่วมโลก เหมือนที่พระองค์สั่งคลื่นลมให้สงบตอนอยู่ในเรือกับเพื่อน ๆ

การที่พระเจ้าถูกผลักไสออกไปนั่นเอง ที่ทำให้น้ำท่วม และน้ำท่วมนั่นเองที่ทำลายผู้คน

ตอนที่พระเยซูเล่าเรื่องน้ำท่วมให้คนกลุ่มหนึ่งฟัง พระองค์พูดว่า “น้ำก็มาท่วมและทำลายพวกเขาทั้งหมด” (ลูกา 17:27) พระเยซูไม่ได้พูดเลยว่าพระเจ้าทำลายพวกเขา พระองค์พูดว่า “น้ำ” ทำลายพวกเขา

และอย่าลืมว่า พระเยซูคือพระคำของพระเจ้า ผู้ที่พูดว่า “เราไม่ได้ทำอะไรตามใจตัวเอง เราพูดแต่สิ่งที่พระบิดาสอนเราเท่านั้น” (ยอห์น 8:28)

เมื่อพระเจ้าบอกผู้คนว่าพระองค์จะทำลายพวกเขา พระองค์หมายความเพียงว่าพระองค์จะ **ยอมให้** หรือ **ปล่อยให้** น้ำท่วมทำลายพวกเขา พวกเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า และเพราะพระองค์รักพวกเขา พระองค์จึงยอมให้พวกเขา **เลือก** เองด้วยความเศร้า

นี่เป็นเรื่องสำคัญมากที่เราต้องรู้เมื่ออ่านพระคัมภีร์ หลายครั้งพระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้า “ทำ” บางสิ่ง ทั้งที่จริงแล้วพระองค์เพียง “ยอมให้” สิ่งนั้นเกิดขึ้น เธอจะได้เห็นเรื่องนี้อีก เมื่อเราอ่านเรื่องอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ต่อไป

ภัยพิบัติในอียิปต์กับพระลักษณะของพระเจ้า

เรามาดูอีกเรื่องหนึ่ง ที่ดูเหมือนว่าพระเจ้าทำสิ่งที่ใจร้าย

พระเจ้าอยากทำสิ่งยิ่งใหญ่กับคนกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่าชาวอิสราเอล แต่คนกลุ่มนี้ตกเป็นทาสของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่าชาวอียิปต์ ชาวอียิปต์บังคับให้ชาวอิสราเอลทำงานหนักมาก

พระเจ้ารักคนทั้งสองกลุ่ม แต่พระองค์อยากให้ชาวอียิปต์เลิกทำไม่ดีกับชาวอิสราเอล การกระทำที่ชั่วร้ายของชาวอียิปต์กำลังจะทำให้เกิดภัยร้ายแรงขึ้นในแผ่นดิน เหมือนกับคนในสมัยก่อนน้ำท่วม

เพื่อไม่ให้เป็นอย่างนั้น พระเจ้าจึงส่งชายคนหนึ่งชื่อโมเสสไปหาผู้นำของชาวอียิปต์

ผู้นำของชาวอียิปต์เรียกว่าฟาโรห์ โมเสสบอกฟาโรห์ให้ปล่อยชาวอิสราเอลเป็นอิสระ ถ้าไม่ปล่อย พระเจ้าจะส่งภัยพิบัติ 10 อย่างมาที่พวกเขา

ภัยพิบัติคือเรื่องร้ายแรงมาก ๆ เช่น โรคระบาด ฝูงแมลงวัน แผลพุพองที่เจ็บปวด และแม้แต่ความมืดในตอนกลางวัน

แต่พระเจ้าจะทำให้เรื่องร้าย 10 อย่างเกิดขึ้นกับชาวอียิปต์จริง ๆ หรือ? พระเจ้าเคยทำอะไรที่ไม่ดีไหม?

ทุกครั้งที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น ฟาโรห์ก็ขอให้โมเสสอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ภัยนั้นหายไป และทุกครั้ง พระเจ้าก็แสดงความเมตตาต่อชาวอียิปต์ด้วยการหยุดภัยพิบัตินั้น

แต่ทุกครั้งที่พระเจ้าแสดงความเมตตา ฟาโรห์กลับยิ่งใจร้ายมากขึ้น และไม่พอใจกับเรื่องทั้งหมดนี้มากขึ้นทุกที เขาไม่อยากปล่อยชาวอิสราเอลไป เขาดื้อดึง

ในที่สุดก็มาถึงภัยพิบัติอย่างที่สิบ พระเจ้าเตือนฟาโรห์ว่า จะมีเรื่องร้ายแรงมากเกิดขึ้นกับลูกชายหัวปีของทุกคน ลูกชายหัวปีคือลูกชายคนโตของแต่ละครอบครัว พระเจ้าพูดว่า

> “คืนนั้น **เราจะผ่านไปทั่วอียิปต์ และจะประหารลูกชายหัวปีในทุกครอบครัว** ...”
>
> *— อพยพ 12:12*

โอ๊ะ! พระเจ้าจะทำร้ายเด็กผู้ชายพวกนี้จริง ๆ หรือ? เราควรเข้าใจคำพูดของพระเจ้าตรงนี้อย่างไร?

เราควรเข้าใจแบบเดียวกับที่เราเรียนรู้มาจากเรื่องน้ำท่วม จำได้ไหม พระเจ้าพูดว่าพระองค์จะทำลายผู้คนด้วยน้ำท่วม แต่เราเรียนรู้ว่า น้ำท่วมเพราะผู้คนบอกให้พระเจ้าไปให้พ้น เราเรียนรู้ว่า หลายครั้งพระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้า “ทำ” บางสิ่งทั้งที่จริงแล้วพระองค์เพียง “ยอมให้” สิ่งนั้นเกิดขึ้น

แล้วภัยพิบัติสิบอย่างนี้ล่ะ? เธอคิดว่าพระเจ้าจะทำร้ายเด็กผู้ชายพวกนี้ไหม? หรือพระองค์จะยอมให้อะไรบางอย่างหรือใครบางคนทำร้ายพวกเขา เหมือนในเรื่องน้ำท่วม? ถูกแล้ว พระองค์จะ **ยอมให้** เรื่องร้ายนั้นเกิดขึ้น

แต่ก่อนอื่น พระองค์ให้โอกาส **ทุกคน** ที่จะปลอดภัย รวมทั้งชาวอียิปต์ด้วย พระองค์บอกผู้คนให้เอาเลือดของลูกแกะทาที่กรอบประตูบ้านของตน ฟังดูแปลกใช่ไหม? เรื่องนี้เราจะคุยกันทีหลัง มาอ่านสิ่งที่พระเจ้าบอกพวกเขากันก่อน

> "เมื่อพระยาห์เวห์ผ่านไปทั่วแผ่นดินเพื่อประหารชาวอียิปต์ พระองค์จะเห็นเลือดที่ด้านบนและด้านข้างของกรอบประตู แล้วจะผ่านเลยประตูนั้นไป และพระองค์จะไม่ยอมให้ **ผู้ทำลาย** เข้าไปในบ้านของพวกเจ้าเพื่อประหารพวกเจ้า"
>
> — *อพยพ 12:23*

เธอสังเกตเห็นเรื่องสำคัญมากเรื่องหนึ่งตรงนี้ไหม? ผมสังเกตเห็นว่า ผู้ที่ทำร้ายพวกเขา **ไม่ใช่** พระเจ้า แต่เป็นอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่า "ผู้ทำลาย" พระเจ้าพูดว่า เมื่อพระองค์เห็นเลือด พระองค์จะไม่ยอมให้ผู้ทำลายเข้าไปในบ้านหลังนั้น

บางคนเรียกผู้ทำลายนี้ว่า "ทูตแห่งความตาย" เธอคิดว่าทูตนี้เป็นทูตสวรรค์ที่ดีของพระเจ้าไหม? ไม่ใช่ ทูตสวรรค์ที่ดีไม่ทำลายผู้คน

> *ทูตสวรรค์คือผู้รับใช้ของพระเจ้าที่อยู่ในสวรรค์ เรามองไม่เห็นพวกเขา พระคัมภีร์บอกว่ามีทูตสวรรค์บางองค์เลิกเชื่อฟังพระเจ้า และกลายเป็นทูตสวรรค์ชั่ว*

ทูตนี้ไม่ดี เป็นทูตสวรรค์ชั่ว ที่จริงแล้ว หนังสือสดุดีบอกเราว่า ทูตสวรรค์ชั่วนี่เองที่ทำให้ชาวอียิปต์เดือดร้อนทั้งหมดนี้

> ... พระองค์แสดงหมายสำคัญในอียิปต์ ... พระองค์ทำให้น้ำของพวกเขากลายเป็นเลือด ... พระองค์ยอมให้ฝูงแมลงวันและกบมาทำลายพวกเขา ... ตั๊กแตนกัดกิน

> พืชผลของพวกเขา ... ลูกเห็บทำลายเถาองุ่นและต้นไม้ของพวกเขา ... พระองค์แสดงความโกรธต่อพวกเขา โดยยอมให้ **ทูตสวรรค์ชั่ว** เข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขา
>
> *— สดุดี 78:43-49*

ย้ำอีกครั้ง ความเดือดร้อนทั้งหมดนี้เกิดจากทูตสวรรค์ชั่ว ทูตสวรรค์ชั่วไม่ใช่ทูตสวรรค์ที่ดี ความดีกับความชั่วเป็นสิ่งตรงข้ามกัน

วันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูสอนผู้คนว่าความดีกับความชั่วต่างกันอย่างไร พระองค์พูดว่า “ในวันสะบาโต เราควรทำดีหรือทำชั่ว? ควรช่วยชีวิตคนหรือทำลายชีวิต?” (ลูกา 6:9)

> *วันสะบาโตคือวันที่เจ็ดของสัปดาห์ เป็นวันที่พระเจ้าให้เราหยุดพักและใช้เวลากับพระองค์*

เมื่อพระเยซูพูดอย่างนี้ พระองค์กำลังสอนเราว่า การทำ *ดี* หมายถึง “การช่วยชีวิตคน” ส่วนการทำ *ชั่ว* หมายถึง “การทำลาย” ชีวิตคน และในเมื่อพระเจ้า **ไม่เคย** ทำอะไรที่ชั่ว เราจึงมั่นใจได้ว่า พระองค์ **ไม่เคย** ทำลายผู้คน!

ทูตสวรรค์ชั่วไม่ได้ทำงานให้พระเจ้า พวกมันทำงานให้ “ผู้ทำลาย” แล้วผู้ทำลายนี้คือใคร?

> ระวังให้ดี! ศัตรูของเธอคือ **มาร** มันเป็นเหมือนสิงโตคำราม ที่เดินด้อม ๆ มอง ๆ หาคนที่มันจะ **ทำลาย** ได้
>
> *— 1 เปโตร 5:8*

มารเคยเป็นทูตสวรรค์ที่ดีองค์หนึ่งของพระเจ้า แต่กลายเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัวมาก คำว่า “มาร” หมายความว่ามันเป็นผู้โกหก มันชอบพูดโกหกเรื่องพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ มันโกหกเรื่องพระลักษณะของทั้งสองพระองค์ และบอกว่าทั้งสองพระองค์ต่างหากที่เห็นแก่ตัว

มารพยายามทำร้ายคนอื่นอยู่เสมอ มันนี่แหละคือผู้ทำลาย ที่ทำร้ายชาวอียิปต์!

ความโกรธกับพระลักษณะของพระเจ้า

แต่ข้อในหนังสือสดุดีที่เราเพิ่งอ่านไปหมายความว่าอย่างไร ที่บอกว่าพระเจ้า “แสดงความโกรธ” ต่อชาวอียิปต์? (สดุดี 78:49)

เธอคิดว่าพระเจ้าแสดงความโกรธอย่างไร? เหมือนกับที่เราแสดงความโกรธไหม? ไม่เหมือน ถ้าไม่มีพระเยซูช่วย เราจะแสดงความโกรธออกมาอย่างเลวร้ายมาก ยากอบ น้องชายของพระเยซู เขียนเรื่องความโกรธไว้ว่า “ความโกรธของมนุษย์ไม่ได้แสดงความอ่อนโยน ความรักและความเมตตาของพระเจ้า” (ยากอบ 1:20)

ความโกรธที่เป็นบาปของเราทำให้เราทำร้ายคนอื่น และแม้แต่ทำร้ายตัวเอง แต่ความโกรธของพระเจ้าไม่เหมือนอย่างนั้น

พระเจ้าไม่ได้แสดงความโกรธแบบนี้

ความโกรธของพระเจ้าคือ การที่พระองค์เสียใจมาก เมื่อพระองค์ถูกบังคับให้ต้องถอยออกไป และยอมให้ผู้ทำลาย (มาร) ทำร้ายคนอื่น หรือยอมให้มนุษย์ทำร้ายตัวเอง เธอเห็นไหมว่าต่างกันอย่างไร?

เรามาดูตัวอย่างสักสองสามเรื่อง ว่าพระเจ้าแสดงความโกรธอย่างไร ในหนังสือกันดารวิถี เราอ่านเรื่องมิเรียมกับอาโรน ที่เริ่มบ่นว่าโมเสสกับภรรยาของเขา มาดูกันว่าพระเจ้าทำอย่างไร

> “พระยาห์เวห์ **โกรธ** พวกเขา แล้วพระองค์ก็ **จากไป** ...”
>
> *— กันดารวิถี 12:9*

เวลาคนส่วนใหญ่โกรธใคร พวกเขาจะพุ่ง *เข้าไปหา* คนนั้น เพื่อทำร้ายหรือต่อว่า! แต่พระเจ้า *ถอยออกไป*

หลังจากพระเจ้าถอยออกไปจากมิเรียมกับอาโรน พระองค์ก็ปกป้องพวกเขาไม่ได้ มิเรียมจึงเป็นโรคเรื้อน (กันดารวิถี 12:10)

เช่นเดียวกัน เมื่อพระเจ้าถอยออกไปจากคนที่เลือกไม่ไว้วางใจพระองค์ และไม่ยอมเข้าไปในเรือใหญ่ที่โนอาห์ต่อ หรือเมื่อพระองค์ถอยออกไปจากชาวอียิปต์ พระองค์ก็ปกป้องพวกเขาจากน้ำท่วมและจากภัยพิบัติไม่ได้อีกต่อไป

ใบหน้าของพระเจ้าตอนโกรธไม่ได้เป็นแบบนี้

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ ตอนที่พระเจ้าขอให้โมเสสไปอียิปต์และพูดกับผู้คน โมเสสตอบว่า “ข้าพเจ้าพูดไม่เก่งเลย” (อพยพ 4:10)

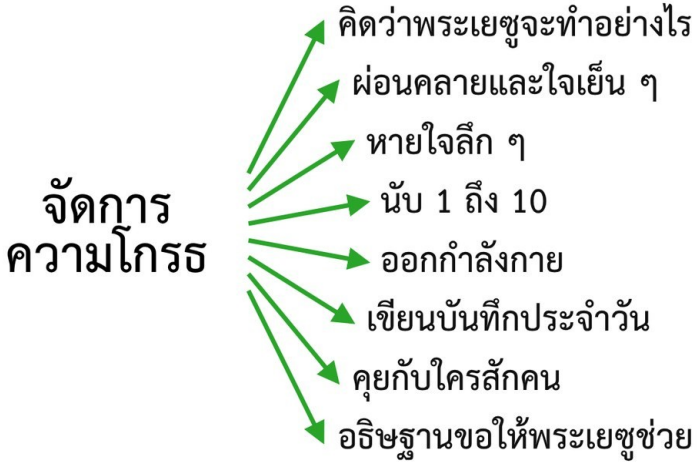
พระเจ้าตอบว่า “เมื่อเจ้าพูด เราจะอยู่กับเจ้า และจะให้ถ้อยคำที่เจ้าต้องพูด” (ข้อ 12)

โมเสสยังไม่ไว้วางใจพระเจ้าเต็มที่ เขาอ้อนวอนว่า “องค์เจ้าชีวิต ได้โปรดส่งคนอื่นไปเถิด” (ข้อ 13)

สังเกตสิ่งที่เขียนไว้ต่อจากนั้น

> **พระยาห์เวห์โกรธโมเสส** และพูดว่า “แล้วอาโรนพี่ชายของเจ้าล่ะ ... เรารู้ว่าเขาพูดเก่ง ... อาโรนจะพูดกับประชาชนแทนเจ้า ... เราจะอยู่กับเจ้าทั้งสองเมื่อเจ้าพูดและจะบอกเจ้าแต่ละคนว่าต้องทำอะไร”
>
> *— อพยพ 4:14-16*

เธอเห็นไหมว่าพระเจ้าแสดงความโกรธอย่างไร? พระองค์ไม่ได้ตะโกน ไม่ได้ขว้างปาหรือเตะข้าวของ พระองค์ไม่ได้อยากทำร้ายโมเสสด้วยซ้ำ สิ่งเดียวที่พระองค์ทำคือ ให้สิ่งที่โมเสสต้องการ นั่นคือให้คนอื่นพูดแทนเขา

ในพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่ง เราอ่านเรื่องกษัตริย์ดาวิด ที่อยากนับจำนวนประชาชนเพื่อดูว่าเขาจะมีกองทัพใหญ่ไปรบกับกองทัพอื่นได้หรือไม่ แต่พระเจ้าไม่อยากให้ดาวิดทำอย่างนั้น

พระเจ้าอยากให้ดาวิดไว้วางใจพระองค์และวิธีของพระองค์ เหมือนกับมิเรียมและโมเสส พระเจ้าไม่เคยอยากให้คนของพระองค์ไปทำสงครามกับใคร มาอ่านสิ่งที่พระคัมภีร์บอกเรื่องนี้กัน

> **พระยาห์เวห์** โกรธอิสราเอลอีกครั้ง และ **พระองค์** ทำให้ดาวิดคิดว่า การนับจำนวนประชาชนในอิสราเอลและยูดาห์เป็นความคิดที่ดี
>
> *— 2 ซามูเอล 24:1*

ข้อนี้บอกว่า เพราะพระเจ้าโกรธ พระองค์จึงทำให้ดาวิดนับจำนวนประชาชน แต่เดี๋ยวก่อน พระเจ้า **ไม่ได้** อยากให้ดาวิดทำอย่างนั้น แล้วทำไมจึงบอกว่าพระเจ้าทำให้เขาทำ? เวลาพระเจ้าโกรธ พระองค์บังคับคนให้ทำสิ่งต่าง ๆ จริงหรือ?

บางครั้งเวลาเราศึกษาพระคัมภีร์ เราต้องทำงานเหมือนนักสืบจริง ๆ

ถ้าเราอยากเข้าใจเรื่องนี้ให้ครบ เราต้องเปิดไปดูพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่ง ที่เล่าเรื่องเดียวกันนี้ซ้ำ แต่ใช้ถ้อยคำต่างออกไปเล็กน้อย ซึ่งทำให้เราเข้าใจชัดขึ้น

> **ซาตาน** คิดจะสร้างความเดือดร้อนให้อิสราเอล มันจึงทำให้ดาวิดคิดว่า การนับจำนวนประชาชนในอิสราเอลและยูดาห์เป็นความคิดที่ดี
>
> *— 1 พงศาวดาร 21:1*

เธอเห็นไหมว่าเกิดอะไรขึ้น? ตรงนี้เราอ่านว่า ซาตานต่างหากที่ทำให้ดาวิดนับจำนวนประชาชน

คำว่า “ซาตาน” แปลว่า “ศัตรู” ซาตานเป็นอีกชื่อหนึ่งของมาร มันเป็นศัตรูที่ชอบโกหก พระเยซูพูดถึงมาร (ซาตาน) ว่า “มันเป็นฆาตกรมาตั้งแต่แรก และไม่ได้ยืนอยู่ในความจริง ... เมื่อมันโกหก มันก็พูดตามนิสัยของมันเอง เพราะมันเป็นผู้โกหก และเป็นต้นกำเนิดของคำโกหกทั้งหมด” (ยอห์น 8:44)

ซาตานนี่เองที่ล่อลวงดาวิดไม่ให้ไว้วางใจพระเจ้า ดาวิดเลือกทำตามวิธีของซาตาน พระเจ้าจึงถอยออกไปด้วยความเศร้า และให้สิ่งที่ดาวิดต้องการ โดยยอมให้ซาตานชักจูงเขาให้นับจำนวนประชาชน

นี่คือวิธีที่พระเจ้าแสดงความโกรธต่อคนที่ไม่อยากทำตามคำสอนของพระองค์

แต่ผมเชื่อว่า การไว้วางใจพระเจ้าและพระเยซูพระบุตรของพระองค์นั้นดีกว่ามาก เธอว่าไหม? ทั้งสองพระองค์จะดูแลให้เธอปลอดภัยเสมอ

> พระยาห์เวห์พูดว่า “เรารู้แผนการที่เรามีไว้สำหรับเจ้า **เป็นแผนการเพื่อสันติสุข ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า** เป็นแผนการที่จะให้ความหวังและอนาคตกับเจ้า”
>
> *— เยเรมีย์ 29:11*

ทีนี้มาดูกันว่าพระเยซูแสดงความโกรธอย่างไร เราจะเห็นว่าไม่ต่างจากพระบิดาเลย

ในวันสะบาโตวันเดียวกับที่พระเยซูสอนผู้คนว่าความดีกับความชั่วต่างกันอย่างไร พระเยซูอยากรักษามือของชายคนหนึ่ง แต่พวกผู้นำศาสนาคิดว่าการรักษาคนในวันสะบาโตเป็นเรื่องผิด พวกเขาพูดว่า “วันนี้เป็นวันสะบาโต ท่านทำงานในวันสะบาโตไม่ได้!”

พระเยซูสอนพวกเขาว่า การรักษาคนในวันสะบาโตเป็นเรื่องที่ทำได้ มือของชายคนนั้นพิการ และพระเยซูอยากให้เขาได้พักจากความเจ็บปวดและความทุกข์ วันสะบาโตเป็นวันแห่งสุขภาพที่ดีและการรักษาให้หายอยู่แล้ว มาอ่านกันว่าพระเยซูทำอย่างไร

> “พระเยซูมองดูพวกเขาด้วยความ **โกรธ** และ **เสียใจ** ที่พวกเขาใจแข็ง แล้วพระองค์พูดกับชายคนนั้นว่า ‘เหยียดมือออกมาสิ’ เขาก็เหยียดมือออก และมือของเขาก็หายดีเหมือนอีกข้างหนึ่ง”
>
> *— มาระโก 3:5*

ใบหน้าของพระเจ้าตอนโกรธเป็นแบบนี้

พระเยซูโกรธ แต่พระองค์ไม่ได้พูดหรือทำอะไรที่ใจร้ายหรือรุนแรงเลย ความโกรธของพระองค์แสดงออกมาเป็นความเสียใจ พระองค์สงสารพวกผู้นำศาสนา ที่ไม่เข้าใจพระลักษณะแห่งความรักของพระเจ้า

เหมือนกับตอนที่พระเจ้าเสียใจและเศร้าใจแทนผู้คนในสมัยน้ำท่วม พระเยซูแสดงให้เราเห็นว่า ความโกรธของพระองค์คือความเศร้าอย่างลึกซึ้ง ที่พระองค์กับพระบิดารู้สึก เมื่อต้องจำใจยอมให้เรื่องร้ายเกิดขึ้น เพราะผู้คนเลือกที่จะไม่ฟังคำสอนของทั้งสองพระองค์ เรื่องนี้ทำให้ทั้งสองพระองค์เจ็บปวดใจ

งูพิษกับพระลักษณะของพระเจ้า

เพื่อให้เห็นชัดยิ่งขึ้นว่า ซาตานคือผู้ทำลายที่ทำร้ายชาวอียิปต์ เรามาอ่านอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของงูพิษ

ในเรื่องนี้ ชาวอิสราเอลเพิ่งออกจากอียิปต์ และกำลังเดินทางผ่านทะเลทรายอันกว้างใหญ่ พวกเขาเริ่มบ่นกับโมเสสและพระเจ้าว่า “พาพวกเราออกมาที่นี่ทำไม? ที่นี่ไม่มีอาหาร ไม่มีน้ำ ท่านพาพวกเราออกมาตายที่นี่” (อพยพ 17:3)

พวกเขาคิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ลงโทษคนด้วยการทำร้าย เมื่อพวกเขาทำผิด พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าทำตัวเหมือนพระปลอมที่ชาวอียิปต์กราบไหว้

แต่พระเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนั้นเลย พระองค์ไม่อยากทำร้ายผู้คน พระองค์อยากปกป้องเราเสมอ แต่แล้วเราก็อ่านเจอข้อความในพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากอีกครั้ง

แล้ว **พระยาห์เวห์ก็ส่งงูพิษมา** งูกัดประชาชน และมีคนตายเป็นจำนวนมาก

— กันดารวิถี 21:6

เธอคิดจริง ๆ หรือว่า พระเจ้าโกรธมากจนไปรวบรวมงูพิษมาฝูงหนึ่ง แล้วปล่อยให้มันกัดผู้คน? ผมก็ไม่คิดอย่างนั้นเหมือนกัน แล้วที่จริงเกิดอะไรขึ้นกันแน่?

พระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งบอกเราว่า งูพิษอยู่ในบริเวณนั้นอยู่แล้ว และพระเจ้าปกป้องผู้คนจากงูพวกนี้มาโดยตลอด

> ... อย่าลืมว่าเจ้าเคยเป็นทาสในอียิปต์ และพระยาห์เวห์เป็นผู้ปลดปล่อยเจ้าให้เป็นอิสระ จำไว้ว่า **พระองค์นำเจ้าผ่านทะเลทรายอันกว้างใหญ่และน่ากลัว ที่มีงูพิษและแมงป่องอาศัยอยู่** ...
>
> *— เฉลยธรรมบัญญัติ 8:14-15*

ผู้คนยังบ่นไม่หยุด และด้วยเหตุนี้ พวกเขาก็กำลังผลักไสพระเจ้าออกไป เธอจำได้ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อเราผลักไสพระเจ้าออกไป และบอกพระองค์ว่าอย่ามายุ่งกับเรา? ใช่แล้ว จะมีแต่เรื่องร้ายเกิดขึ้น

บัญญัติของพระเจ้าเป็นเหมือนกำแพงที่ปกป้องพวกเขาจากอันตราย แต่พวกเขาเลือกที่จะฝ่าฝืนบัญญัติ โดยไม่รู้ว่าจะไม่มีอะไรปกป้องพวกเขาจากงูอีกต่อไป

> ถ้าเธอขุดหลุมพรางดักคนอื่น เธอจะตกลงไปเอง **ถ้าเธอพังกำแพงที่ปกป้องเธอ (บัญญัติของพระเจ้า) งูจะกัดเธอ**
>
> *— ปัญญาจารย์ 10:8*

เราจึงเห็นอีกครั้งว่า เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์แล้วเจอว่าพระเจ้า “ทำให้เกิด” หรือ “ส่ง” เรื่องร้ายมา เราควรเข้าใจว่า พระเจ้า **ยอมให้** เรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้น

เปาโลก็เขียนถึงเรื่องนี้เหมือนกัน สังเกตสิ่งที่เขาพูดให้ดี

> อย่าลองดีกับพระคริสต์ เหมือนที่บางคนในพวกเขาทำ แล้วถูกงูพิษกัด และอย่าบ่น เหมือนที่บางคนในพวกเขาทำ แล้วถูก **ทูตผู้ทำลาย** ฆ่าตาย
>
> *— 1 โครินธ์ 10:9-10*

ทูตผู้ทำลายมาอีกแล้ว มันชอบสร้างความเดือดร้อนมากมาย พระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งบอกเราว่า ทูตผู้ทำลายที่ทำตัวเหมือนงูพิษนี้ก็คือ *มาร* ซึ่งเราเรียนรู้แล้วว่ามีอีกชื่อหนึ่งว่า *ซาตาน*

> ... ใช่แล้ว **งู** ดึกดำบรรพ์ตัวนั้นกับทูตของมันถูกไล่ออกจากสวรรค์! **งู** พิษตัวนั้นที่หลอกลวงคนทั้งโลก มีชื่อเรียกว่า **มาร** และ **ซาตาน**
>
> *— วิวรณ์ 12:9*

พระเจ้ายอมให้ซาตานทำลายและรังควานชาวอียิปต์ และยอมให้มันชักจูงดาวิดให้นับจำนวนประชาชน ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าก็ยอมให้ซาตานทำลายผู้คนด้วยงูพิษ

แต่ทำไมพระเจ้าจึงทำอย่างนี้? พระเจ้าต้องทำอย่างนี้ เพื่อแสดงให้เราเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อเรา **เลือก** ใช้ชีวิตอย่างเห็นแก่ตัว แล้วเมื่อเรารู้ตัวว่าอยากเปลี่ยนแปลง เราก็จะพร้อมและเต็มใจขอให้พระองค์ช่วย

ในที่สุด ผู้คนก็รู้ตัวว่าพระเจ้าปกป้องพวกเขามาตลอดทาง พวกเขาจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วย

พระเจ้าบอกโมเสสให้ทำรูปงูด้วยทองสัมฤทธิ์ แล้วแขวนไว้บนเสา พระเจ้าบอกพวกเขาว่า ถ้าพวกเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น พวกเขาจะหาย และก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ! ทุกคนที่มองดูก็หาย

ตอนที่พระเยซูอยู่บนโลก พระองค์พบกับชายคนหนึ่งชื่อนิโคเดมัส นิโคเดมัสถามคำถามพระเยซูมากมาย พระเยซูบอกเขาว่า

"... **โมเสสยกงูขึ้นในทะเลทรายอย่างไร เราก็ต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น** เพื่อทุกคนที่เชื่อจะมีชีวิตนิรันดร์ในเรา"

— ยอห์น 3:14-15

พระเยซูกำลังพูดถึงตอนที่พระองค์จะถูกยกขึ้นบนไม้กางเขน งูทองสัมฤทธิ์ที่โมเสสยกขึ้น เป็นบทเรียนเรื่องพระเยซูที่จะถูกยกขึ้นบนไม้กางเขน

แต่อย่าลืมว่า งูหมายถึงซาตานเสมอ เมื่อพระเยซูถูกแขวนบนไม้กางเขน พระองค์ก็ชนะซาตาน และทำให้คำโกหกทั้งหมดของมันจบสิ้นลง

พระเยซูแสดงให้เราเห็นว่า พระองค์อ่อนโยนเหมือนลูกแกะ ส่วนซาตานเป็นงูใจร้าย ที่ทำลายและพูดโกหกเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า อิสยาห์บอกเราเรื่องพระเยซูไว้อีกว่า

พระองค์ถูกทารุณอย่างเจ็บปวด แต่พระองค์ไม่บ่นเลย **พระองค์เงียบเหมือนลูกแกะ** ที่ถูกนำไปฆ่า และ **นิ่งเหมือนแกะ** ที่กำลังถูกตัดขน

— อิสยาห์ 53:7

ตอนนี้เธอเข้าใจหรือยังว่า ทำไมพระเจ้าจึงบอกชาวอิสราเอลให้เอาเลือดของลูกแกะทาที่ประตูบ้าน?

ลูกแกะบอกให้เรารู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอย่างไร คือเต็มไปด้วยความอ่อนโยน ความรัก และความเมตตาต่อคนอื่น พระเยซูไม่ได้ตอบโต้ด้วยความรุนแรงหรือคำพูดแรง ๆ เลย เพราะคนในอาณาจักรของพระเจ้าปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเมตตาเสมอ

งูพิษบอกให้เรารู้ว่าอาณาจักรของซาตานเป็นอย่างไร คือเต็มไปด้วยความใจร้ายและความเห็นแก่ตัวเสมอ คนในอาณาจักรของซาตานชอบบังคับคนอื่นให้ทำสิ่งที่ไม่ดีและไม่มีความรัก

การตายของพระเยซูแสดงให้เราเห็นว่าศัตรูตัวจริงคือใคร โดยเปิดโปงว่า ซาตานคือผู้โกหกและผู้ทำลาย ที่ทำให้ดูเหมือนว่าพระเจ้าเป็นฝ่ายทำลาย

การตายของพระเยซูแสดงให้เราเห็นว่า พระองค์กับพระเจ้ารักเรามากแค่ไหน และทั้งสองพระองค์ยอมถูกฆ่า ดีกว่าจะฆ่าใคร

บทสรุป

ผมอธิษฐานว่าหนังสือเล่มนี้ได้ช่วยให้เธอเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าดีขึ้น และเธอจะนำความเข้าใจและหลักเหล่านี้ไปใช้ได้ เมื่ออ่านเรื่องอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ เช่น เรื่องเมืองโสโดมกับโกโมราห์ เรื่องการรบที่เมืองเยรีโค และเรื่องบึงไฟที่ทำให้ความทุกข์และความตายทั้งหมดจบสิ้นลง

หลายคนเชื่อว่า เพื่อจะช่วยเราให้รอด พระเจ้าฆ่าพระเยซูแทนที่จะฆ่าเรา แต่การที่พระเยซูตายบนไม้กางเขนนั้น เผยให้เราเห็นหัวใจของพระบิดา ผู้ที่ยกโทษให้เราไว้แล้วในความคิดที่เต็มไปด้วยความรักของพระองค์ สิ่งเดียวที่เราต้องทำก็คือ เชื่อและยอมรับเท่านั้นเอง

พระเจ้าสัญญากับเราไว้ว่า

> เราจะเอาใจที่ดื้อดึงของเจ้าออกไป แล้วให้ใจใหม่กับเจ้า และให้เจ้าอยากซื่อสัตย์ **เจ้าจะมีแต่ความคิดที่บริสุทธิ์ เพราะเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในตัวเจ้า** ทำให้เจ้าอยากทำตามบัญญัติและกฎของเรา และมีกำลังที่จะทำได้ ...
>
> *— เอเสเคียล 36:26-27*

พระเจ้าหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์พูดว่าจะใส่พระวิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเรา? ลองคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเพื่อนซี้ของเธอ ในภาษาอังกฤษ คำว่า “เพื่อนซี้” คือ **PAL** และตัวอักษรสามตัวนี้ช่วยให้เราจำได้ว่าพระวิญญาณคืออะไร

P = Presence — การอยู่ด้วย

A = Attitude — ท่าที

L = Life — ชีวิต

พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าในตัวเธอ ก็คือการที่พระองค์เองอยู่ด้วย ท่าทีของพระองค์เอง และชีวิตแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์เอง

แล้วเธอจะอยากทำตามบัญญัติของพระองค์ และมีกำลังที่จะทำได้ เธอจะรักคนอื่นอย่างที่พระเจ้ารักคนอื่น เพราะบัญญัติของพระองค์จะถูกเขียนไว้ในใจของเธอ

> เวลานั้นจะมาถึง เมื่อ **เรา คือพระยาห์เวห์ จะเขียนบัญญัติของเราไว้ในความคิดและในใจของพวกเขา** เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นคนของเรา
>
> *— ฮีบรู 8:10*

ถ้าเราไม่ต่อต้านพระองค์ พระองค์จะช่วยเราให้พ้นจากความเห็นแก่ตัวและความสับสนของเรา เราจะรักศัตรูและทำดีกับเขา และจะเมตตาแม้แต่กับคนอกตัญญูและคนใจร้าย

ซาตานหลอกเราให้กลัวพระบิดาในสวรรค์ มันหลอกว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่เรียกร้องให้เราทำตัวดีเสียก่อน พระองค์จึงจะรักเรา นี่เป็นคำโกหกคำโต ยอห์นเขียนไว้ว่า “เรารักพระองค์ เพราะพระองค์รักเราก่อน” (1 ยอห์น 4:19)

แผนการช่วยให้รอดของพระเจ้า ไม่ใช่เรื่องที่พระเจ้าต้องเปลี่ยนใจที่มีต่อเรา (พระองค์รักและยอมรับเราเสมอมา และจะเป็นอย่างนั้นตลอดไป) แต่เป็นเรื่องของการเปลี่ยนความคิดของเราที่มีต่อพระองค์! พระองค์ยอมรับเรา เพียงเพราะเราเป็นลูกของพระองค์

เกมค้นหาคำ

ค้นหาและวงกลมคำที่บอกว่าพระลักษณะของพระเจ้าเป็นอย่างไร คำเรียงจากซ้ายไปขวา หรือจากบนลงล่าง

สำหรับคุณพ่อคุณแม่และผู้ปกครอง

หากต้องการศึกษาเรื่องที่เพิ่งอ่านไปให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ขอแนะนำหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ที่เป็นคู่กันกับเล่มนี้

พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงอ่อนโยน

พระเจ้าตัดสินและลงโทษผู้อื่น ทั้งที่สั่งเราว่าอย่าตัดสินใคร และให้รักศัตรูหรือ?

หนังสือเล่มนี้รวบรวมหลักฐานจากพระคัมภีร์เพื่อแสดงว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้ความรุนแรง ไม่ได้บังคับ และไม่ได้อยุติธรรม เมื่อเข้าใจอย่างถูกต้อง พระคัมภีร์ทั้งเล่มก็สอดคล้องกับคำประกาศว่า “พระเจ้าเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8)

ดาวน์โหลดฟรีได้ที่

fatheroflove-thailand.com

พระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นอย่างไร?

พระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไร
เมื่อพูดถึงความโกรธของพระเจ้า?

พระเจ้าใช้ความรุนแรง และทำให้น้ำท่วม
เพื่อทำลายคนนับล้าน เพียงเพราะพวกเขา
ไม่ทำตามที่พระองค์บอก จริงหรือ?

ความโกรธของพระเจ้า
ต้องการแก้แค้น
และทำร้ายชาวอียิปต์
ด้วยการส่งภัยพิบัติ
10 อย่างมา จริงหรือ?

พระเจ้ารำคาญคนของพระองค์
จนส่งงูพิษมาฆ่าพวกเขา จริงหรือ?

นี่คือความยุติธรรม
ของพระเจ้าจริง ๆ หรือ?

เมื่อลูกหลานของเราโตขึ้น พวกเขาจะต้องตอบคำถามเหล่านี้
พวกเขาจะพร้อมไหม? มาช่วยกันเตรียมพวกเขาให้พร้อมเถอะ!

fatheroflove-thailand.com